

VAiF

Visual Arts International Festival

9.11.2024//29.11.2024

Σημείωμα Ιδρυτή / Founder's Note

Με μεγάλη χαρά και ενθουσιασμό σας καλωσορίζω στην πρώτη διοργάνωση του Φεστιβάλ Φωτογραφίας, Γραφιστικής και Βίντεο, Visual Arts international Festival - VAI F στη Θεσσαλονίκη!

Η ιδέα αυτού του φεστιβάλ γεννήθηκε από την ανάγκη να φέρουμε κοντά τρεις διαφορετικές μορφές οπτικής τέχνης: τη φωτογραφία, τη γραφιστική και το βίντεο. Στη σημερινή εποχή, οι εφαρμοσμένες τέχνες διαδραματίζουν κομβικό ρόλο στην επικοινωνία, την διαμόρφωση της μαζικής κουλτούρας και την καθημερινότητά μας. Από τις καμπάνιες των μέσων ενημέρωσης έως τα κοινωνικά δίκτυα και τις προσωπικές μας στιγμές, οι εικόνες και τα γραφικά διαμορφώνουν την οπτική μας πραγματικότητα. Θέλαμε να δημιουργήσουμε έναν χώρο που αναδεικνύει αυτές τις τέχνες τόσο στο καλλιτεχνικό όσο και στο επαγγελματικό τους επίπεδο.

Μέσα από τις εκθέσεις μας, τα εργαστήρια, τις προβολές και τις ομιλίες, στοχεύουμε να παρουσιάσουμε τη δουλειά καταξιωμένων και πρωτοεμφανιζόμενων καλλιτεχνών. Παράλληλα, φιλοδοξούμε να δώσουμε φωνή σε νέους επιμελητές και να δημιουργήσουμε έναν ανοιχτό διάλογο με το κοινό της Θεσσαλονίκης, προσφέροντας ευκαιρίες για δημιουργική έκφραση και ανταλλαγή ιδεών.

Το φεστιβάλ αυτό είναι μια πρόσκληση σε όλους - καλλιτέχνες, επαγγελματίες και γενικά λάτρεις της εικόνας - να ανακαλύψουν νέες προοπτικές, να εκφραστούν και να δημιουργήσουν μαζί μας ένα σύγχρονο οπτικό αφήγημα.

Σας ευχαριστούμε που είστε μέρος αυτής της πρώτης μας προσπάθειας και ανυπομονούμε να μοιραστούμε μαζί σας τη γοητεία της εικόνας μέσα από τη φωτογραφία, τη γραφιστική και το βίντεο.

Με εκτίμηση,
Στέφανος Κεσίδης

With great joy and excitement, I welcome you to the inaugural Visual Arts International Festival - VAI F, celebrating photography, graphic design, and video here in Thessaloniki!

The idea for this festival was born out of a desire to bring together three different forms of visual art: photography, graphic design, and video. In today's world, applied arts play a crucial role in communication, shaping mass culture, and influencing our daily lives. From media campaigns to social networks and personal moments, images and graphics shape our visual reality. We wanted to create a space that highlights these arts on both an artistic and professional level.

Through our exhibitions, workshops, screenings, and talks, we aim to showcase the work of both established and emerging artists. At the same time, we hope to give voice to new curators and create an open dialogue with the Thessaloniki community, offering opportunities for creative expression and the exchange of ideas.

This festival is an invitation to everyone—artists, professionals, and visual art enthusiasts alike—to discover new perspectives, express themselves, and help us build a modern visual narrative.

Thank you for being part of this first endeavor. We look forward to sharing with you the allure of visual storytelling through photography, graphic design, and video.

Sincerely,
Stefanos Kesidis

Ιδρυτής//Καλλιτεχνικός Διευθυντής Στέφανος Κεσίδης	Founder//Artistic Director Stefanos Kesidis	Η Φωνή του Αντώνη//Antonis Voice Χρήστος Καπάτος//Christos Kapatos	4
Επιμελητές Έλενα Καραθανάση Στέφανος Κεσίδης Παναγιώτης Παππάς Μανώλης Σκούφιας Σοφία Τολικά Albena Spasova	Curators Elena Karathanasi Stefanos Kesidis Panagiotis Pappas Manolis Skoufias Sofia Tolika Albena Spasova	Καφενεία//Kafenia Θεόφιλος Στουπιάδης//Theofilos Stoupiadis	8
Σύμβουλος Φεστιβάλ Μανώλης Σκούφιας	Festival Advisor Manolis Skoufias	Mundus Σοφία Τολικά//Sophia Tolika	12
Βοηθός Οργάνωσης Φεστιβάλ Έλενα Καραθανάση	Festival Organization Assistant Elena Karathanasi	We Are Earth Radoslava Boor & Milos Nestic	16
Υπεύθυνη Οπτικής Επικοινωνίας Έλενα Καραθανάση	Visual Communication Designer Elena Karathanasi	Dusk Dorijan Todorov	20
Σχεδιαστής 3D animation Κωνσταντίνος Ανδριάς	3D Animation Designer Konstantinos Andrias	Photography Portfolio Open Call	24
Υπεύθυνη Εκθέσεων Μένη Σεϊρίδου	Exhibition Manager Meni Seiridou	Designing for Change: Earth	32
Βοηθός Παραγωγής Μένη Σεϊρίδου	Production's Assistant Meni Seiridou	The Photobook Exhibition	57
Φωτογραφικές Εκτυπώσεις Κακιούσης digital printing	Photographic Printing Kakiouisis Digital Printing	Photobooks	58
Εκτυπώσεις Λιθοψηφιακή	Printing Lithodigital	EBGE 2024: Awarded Editions Exhibition	59
		Από τα φύκια στα βιβλία του κανένα: ματιές στην περιπέτεια του φωτογραφικού βιβλίου	60
		Προβολές//Sceenings	64
		Χορηγοί//Sponsors	68
		Χάρτης//Map	70

Η φωνή του Αντώνη//Antonis Voice

Χρήστος Καπάτος//Christos Kapatos [GR]

Από τα τέλη του 2011, σε μια περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης, ο Χρήστος Καπάτος έλαβε μια τολμηρή απόφαση να αναθεωρήσει ριζικά την πορεία της ζωής του. Παρά την επιτυχημένη του σταδιοδρομία στον τομέα των πωλήσεων, το βάρος του επαγγελματικού άγχους είχε καταστεί δυσβάσταχτο, επηρεάζοντας καθοριστικά κάθε πτυχή της καθημερινότητάς του. Έχοντας επίγνωση της ανάγκης για αλλαγή, επέλεξε να θυσιάσει την οικονομική του ανεξαρτησία και τον άνετο τρόπο ζωής του, με σκοπό να αφιερωθεί σε ό,τι πραγματικά είχε ουσιαστική αξία για εκείνον. Η επιστροφή του στο πατρικό του σπίτι σε ηλικία 37 ετών, μαζί με την αρραβωνιαστικιά του, σήμανε την αρχή μιας νέας, αναθεωρημένης μορφής συμβίωσης, η οποία γεννήθηκε μέσα στις συνθήκες της κρίσης.

Μέσα από αυτήν τη διαδικασία, ο Χρήστος επιχείρησε να αποτυπώσει όχι μόνο το άγχος, την ανησυχία και την απογοήτευση που προκάλεσε η οικονομική δυσπραγία, αλλά και την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Ταυτόχρονα, ανέδειξε τις θετικές πτυχές αυτής της νέας πραγματικότητας: την αγάπη, τη φροντίδα και την αλληλεγγύη που αναπτύχθηκαν μέσα στην οικογένεια. Παράλληλα, η υγεία του πατέρα του, Αντώνη, επιδεινώθηκε δραματικά μετά από μια σειρά εγκεφαλικών επεισοδίων, αφήνοντάς τον με σοβαρές δυσκολίες στην ομιλία και κινητικές αναπηρίες.

Η επικοινωνία μαζί του κατέστη ιδιαίτερα δύσκολη, ωστόσο η οικογένεια, με τον Χρήστο σε κεντρικό ρόλο, ανέπτυξε εναλλακτικούς τρόπους κατανόησης. Το 2012, ο Χρήστος άρχισε να καταγράφει την καθημερινότητα του πατέρα του, δημιουργώντας ένα ιδιότυπο ημερολόγιο που επιχειρεί να διατηρήσει ζωντανή τη φωνή του Αντώνη, παρά τα εμπόδια στην έκφρασή του.

Μέσα σε ένα κοινωνικοοικονομικό πλαίσιο αυστηρών μέτρων λιτότητας που επηρέασαν βαθιά την Ελλάδα, ο Χρήστος Καπάτος δημιούργησε μια σειρά φωτογραφικών έργων, τα οποία διερευνούν την υπαρξιακή αναζήτηση της γενιάς των 20-40 ετών, που βίωσε τις οδυνηρές συνέπειες της οικονομικής κρίσης στην Ευρώπη και ιδιαίτερα στην Ελλάδα.

Η έκθεση *Η φωνή του Αντώνη* αποτελεί μια συγκινητική καταγραφή της οικογενειακής αλληλεγγύης και της βαθιάς ανθρώπινης ανάγκης για επικοινωνία. Μέσα από τη φωτογραφική ματιά του Χρήστου Καπάτου, αναδεικνύεται η προσπάθεια να διασωθεί η φωνή εκείνων που αδυνατούν να εκφραστούν, μέσα σε ένα πλαίσιο καλλιτεχνικής και υπαρξιακής αναζήτησης.

Παναγιώτης Παππάς

Since late 2011, during a period of severe economic crisis, Christos Kapatos made a bold decision to radically reevaluate the course of his life. Despite his successful career in sales, the burden of professional stress had become unbearable, deeply affecting every aspect of his daily life. Aware of the need for change, he chose to sacrifice his financial independence and comfortable lifestyle in order to dedicate himself to what truly mattered to him. His return to his family home at the age of 37, along with his fiancée, marked the beginning of a new, re-defined form of living, born out of the crisis. Through this process, Christos sought to capture not only the anxiety, worry, and disappointment caused by the economic hardships but also the hope for a better future. At the same time, he highlighted the positive aspects of this new reality: the love, care, and solidarity that developed within the family.

Simultaneously, his father Antonis' health deteriorated dramatically after a series of strokes, leaving him with severe speech and mobility impairments. Communication with him became particularly challenging, yet the family, with Christos at its center, developed alternative ways of understanding. In 2012, Christos began documenting his father's daily life, creating a unique diary that sought to preserve Antonis' voice despite the barriers to his expression.

Within the socio-economic context of strict austerity measures that deeply affected Greece, Christos Kapatos created a series of photographic works that explore the existential search of the generation aged 20-40, who experienced the painful consequences of the economic crisis in Europe, particularly in Greece.

The exhibition *The Voice of Antonis* is a touching chronicle of family solidarity and the deep human need for communication. Through Christos Kapatos' photographic lens, the effort to preserve the voice of those who cannot express themselves is brought to light, within the framework of artistic and existential exploration.

Panagiotis Pappas

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated by:

Παναγιώτης Παππάς//Panagiotis Pappas

esp+ gallery

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:

Δευ//Mon - Παρ//Fri 10:00-18:00

Διάρκεια//Duration: 9-29.11.2024

Σε συνδιοργάνωση με το//In co-organization with the

Με την υποστήριξη του / with the support of

Καφενεία//Kafenia

Θεόφιλος Στουπιάδης//Theofilos Stoupiadis [GR]

Απώλειες του αργού χρόνου

Ο Θεόφιλος Στουπιάδης, όπως και ο γράφων, είναι παιδί της επαρχίας μεγαλωμένος στις δεκαετίες 1970-80. Η κάθοδος του το 1986 για σπουδές στο ΤΕΙ Φωτογραφίας Αθηνών, συμπίπτει με άλλη μία περίοδο πολιτικών διαφεύσεων, από αυτές που τροφοδοτούν συζητήσεις στα σημεία συνάντησης των ανθρώπων.

Ο Στουπιάδης διαμορφώνεται ως φωτογράφος μέσα από θέματα που τραβούν την προσοχή του, όπως είναι τα καφενεία πέριξ της Ομόνοιας, καθώς καθημερινά διασχίζει την περιοχή.

Τα καφενεία που επιλέγει θυμίζουν περισσότερο τους τουρκικούς καφενέδες. Απέχουν έτη φωτός από τα ευρωπαϊκού τύπου καφενεία που εισήχθησαν ως μόδα στην πρωτεύουσα του νεαρού Βασιλείου της Ελλάδος και αποτέλεσαν κοσμικά και λογοτεχνικά στέκια που έγραψαν την επίσημη ιστορία της αθηναϊκής κοινωνίας του εικοστού αιώνα.

Απέχουν όμως εξίσου και από τα παραδοσιακά καφενεία της φωτογενούς νησιωτικής και ηπειρωτικής Ελλάδας που φωτογραφίζονται βιαστικά από στρατιές αστών φωτογράφων.

Στα λαϊκά καφενεία του Στουπιάδη συχνάζει ο κόσμος του μεροκάματου, συνταξιούχοι, επαρχιώτες, ναύτες, φαντάροι και απόκληροι της ζωής. Καφενεία που μαγνήτιζαν ερευνητές όπως ο Ηλίας Πετρόπουλος, λογοτέχνες όπως ο Γιώργος Ιωάννου και ζωγράφους όπως ο Γιάννης Τσαρούχης.

Η κοινωνική διάσταση των καφενείων ήταν σημαντική ιδίως στην επαρχία, καθώς αποτελούσαν έναν από τους ελάχιστους χώρους συνάντησης μαζί με την εκκλησία και το γήπεδο. Από το καφενείο του χωριού περνούσε όλος ο ανδρικός πληθυσμός, ενώ στις πόλεις οι θαμώνες συχνάζαν σε καφενεία σύμφωνα με τις πολιτικές τους πεποιθήσεις. Η ύπαρξη εφημερίδων, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης αργότερα πυροδοτούσε συζητήσεις, με τη φράση «συζητήσεις επιπέδου καφενείου» να υποδηλώνει τη ρηχότητά τους.

Η γυναικεία παρουσία, αν υπήρχε, ήταν η γυναίκα του καφετζή ως βοηθός. Ο σκληρός πυρήνας των θαμώνων ήταν πάντα οι συνταξιούχοι που περνούσαν τον χρόνο τους παίζοντας τάβλι ή χαρτιά με τη συνοδεία καφέ ή ούζου. Απαραίτητο συστατικό της ατμόσφαιρας ήταν ο καπνός, καθώς το κάπνισμα ήταν συνυφασμένο με την τελετουργία της απόλαυσης του καφέ ή του ούζου.

Η πατίνα του χρόνου που επικάθεται στα αντικείμενα ήταν άλλο ένα χαρακτηριστικό της ατμόσφαιρας του καφενείου, εκεί όπου ο αργός χρόνος βασιλεύει και επέτρεπε μια ανάπαυλα σε μια καθημερινότητα όπου η μεσημεριανή ξεκούραση ήταν κανόνας.

Ο φωτογραφικός χρόνος στο έργο του Στουπιάδη εστιάζει στην αίσθηση των καφενείων στα τέλη του '80. Το έγχρωμο υλικό της εργασίας του αποτελεί μια ελεγεία των χώρων αυτών, καθώς διαβλέπει τη σταδιακή εξαφάνιση των καφενείων την επόμενη δεκαετία. Η φθορά και η εγκατάλειψη των καφενείων μοιάζει να μαρτυρά ότι τόσο οι θαμώνες όσο και οι ιδιοκτήτες διασθάνονται το επερχόμενο τέλος. Το ασπρόμαυρο κομμάτι της δουλειάς του εστιάζει σε στιγμές των θαμώνων, πορτραίτα καφετζήδων και έμμεσα ίχνη.

Η πορεία για τη συγκρότηση του προσωπικού στίγματος κάθε δημιουργού ξεδιπλώνει αναπόφευκτα όψεις του χαρακτήρα του. Μπορεί ο Στουπιάδης να φωτογράφησε τα καφενεία στο πλαίσιο μιας σπουδαστικής εργασίας, αλλά ήδη διαφαίνεται η έλξη για το περιθώριο που θα τον απασχολήσει στη μετέπειτα σειρά Εικόνες Πεδινής Χώρας, όπου εικονογραφεί το μεταίχμιο του τοπίου στον γενέθλιο τόπο του.

Όπως και να έχει, τα καφενεία του χρονικογράφου Στουπιάδη προστίθενται στο οπτικό υλικό για τη μελέτη της ελληνικής κοινωνίας στα τέλη του 20ου αιώνα υπενθυμίζοντάς μας την αξία του αργού χρόνου και το ήθος ενός κόσμου που χάθηκε.

Μανώλης Σκούφιας

Losses of slow time

Theofilos Stoupiadis, like the writer, is a child of the countryside, having grown up during the 1970s and 80s. His move to Athens in 1986 to study at the Photography Department of the Athens Technical Educational Institute coincides with yet another period of political disillusionment, one of those that fuel discussions in people's meeting places.

Stoupiadis' development as a photographer was shaped by subjects that caught his attention, such as the cafes around Omonia Square, which he passed through daily. The cafes he chose resembled more the Turkish coffee houses than the European-style cafes that had been introduced as a trend to the capital of the young Kingdom of Greece, serving as cosmopolitan and literary hangouts that wrote the official history of Athenian society in the 20th century.

However, these cafes were just as far removed from the traditional, photogenic cafes of the islands and mainland Greece, which were hastily photographed by hordes of urban photographers. The working-class cafes frequented by Stoupiadis' subjects attracted laborers, pensioners, people from the provinces, sailors, soldiers, and the outcasts of society. These were cafes that fascinated researchers like Elias Petropoulos, writers like Giorgos Ioannou, and painters like Yiannis Tsarouchis.

The social role of cafes was significant, especially in rural areas, as they were one of the few places for people to gather, alongside the church and the local football field. In village cafes, the entire male population would pass through, while in cities, patrons chose cafes based on their political beliefs. The presence of newspapers, radios, or later televisions, sparked discussions, with the phrase "café-level discussions" becoming synonymous with shallow discourse.

The presence of women, if any, was typically limited to the café owner's wife, who helped out. The core group of patrons was always retirees, who passed the time playing backgammon or cards, accompanied by coffee or ouzo. Smoke was an essential part of the café's atmosphere, as smoking was intertwined with the ritual of enjoying coffee or ouzo.

The patina of time on the objects in these cafes was another hallmark of the atmosphere, where slow time reigned, allowing for a break from the daily grind, in a life where midday rest was the norm.

The photographic time in Stoupiadis' work focuses on the feel of these cafes in the late 1980s. His color work serves as an elegy to these spaces, as he foresaw their gradual disappearance in the following decade. The decay and abandonment of the cafes seem to reflect a sense that both patrons and owners felt the impending end. His black-and-white work, on the other hand, captures moments of the patrons, portraits of café owners, and indirect traces of life.

The journey toward defining a personal artistic identity inevitably reveals aspects of the creator's character. Although Stoupiadis photographed the cafes as part of a student project, the attraction to the margins, which would later occupy him in the series *Images of a Flat Country*, where he depicts the threshold of the landscape in his homeland, is already evident.

In any case, the cafes chronicled by Stoupiadis add to the visual material for studying Greek society at the end of the 20th century, reminding us of the value of slow time and the ethos of a world that has disappeared.

Manolis Skoufias

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated by:

Έλενα Καραθανάση//Elena Karathanasi

με την υποστήριξη του//with the support of

ΥΔΡΟ//YDRO

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:

Δευ//Mon- Κυρ//Sun 10:00-24:00

ΥΔΡΟ

Διάρκεια//Duration: 9-29.11.2024

Mundus

Σοφία Τολικά//Sophia Tolika [GR]

Artist Statement

Το Mundus (-η λατινική λέξη για τον Κόσμο) διερευνά τη σχέση μεταξύ του υπόγειου κόσμου της Γης και του Διαστήματος, μέσα από εικόνες που προέρχονται κυρίως από την καταβύθιση στο εσωτερικό της. Καλεί τον θεατή σε ένα ταξίδι ανάμεσα σε χώρους και υλικά, ενδείξεις ζωής και προσωπικά αντικείμενα αποκάλυπτοντάς του σταδιακά έναν συνεχώς μεταβαλλόμενο, αθέατο κόσμο, ο οποίος διαμορφώνεται μέσα από εκρήξεις και καταστροφές, μεταμορφώσεις και μετασχηματισμούς, ωθήσεις και ανακατασκευές.

Μέσα από τις εικόνες του επιχειρείται να διαφανεί ότι ο μικρόκοσμος μας, η ύλη από την οποία είναι φτιαγμένα τα πάντα γύρω μας, αποτελεί τελικά ένα απειροελάχιστο κομμάτι της μεγαλύτερης εικόνας, του μακρόκοσμου του Σύμπαντος. Οι συνειρμοί δημιουργούνται κυρίως μέσω των οπτικών αναφορών που έχουμε οι περισσότεροι όταν φέρνουμε στο μυαλό μας εικόνες από το Διάστημα, τις διαστημικές αποστολές, τα σχέδια αστρονομίας, αλλά και μέσω των συνεχών εναλλαγών στην κλίμακα και στη γωνία θέασης των εικόνων.

Το Mundus αναδεικνύει την ομορφιά της εξερεύνησης και το μυστήριο της δημιουργίας συνδυάζοντας την τέχνη με την επιστήμη, τη φαντασία με την πραγματικότητα και το γήινο στοιχείο με το αέρινο, μέσα από μια οπτική διεργασία που δανείζεται στοιχεία από τους τομείς της γεωλογίας, της μηχανικής, της αστρονομίας, των μαθηματικών και των τεχνών.

Mundus (the Latin word for World) investigates the relationship between the subterranean world and the Cosmos through pictures taken mostly from the Earth's interior. The viewer is invited to a journey through spaces and materials, signs of life and personal items gradually revealing an invisible world that is in constant flux, shaped through explosions and demolitions, metamorphoses and transformations, thrusts and reconstructions.

This photo series is hinting at the premise that our microcosm and the stuff that makes everything around us, is ultimately but a miniscule part of the bigger picture that is the macrocosm of the Universe. Connotations are evoked primarily from visual references to outer space, space missions and astronomical drawings, as well as through the alternating scale and angle of view of the pictures.

Mundus brings out the beauty of exploration and the mystery of creation combining art with science, the imaginary with the real and the earthy with the aerial, through a visual process that borrows from geology, engineering, astronomy, mathematics and art.

με την υποστήριξη του//with the support of

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated by:
Μανώλης Σκούφιας//Manolis Skoufias

Ορατός//Oratos
Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon, Πεμ//Th - Κυρ//Sun
20:30-01:30

Διάρκεια//Duration: 9-15.11.2024

We Are Earth

Radoslava Boor & Milos Nestic [BG]

Artist Statement

Το *WE ARE EARTH* περιλαμβάνει 20 αφίσες που αντανακλούν βασικά καθοριστικά περιβαλλοντικά ζητήματα, παρουσιασμένα μέσα από πορτρέτα διαφορετικών ανθρώπινων προσώπων, διότι *ό,τι προκαλούμε στη Γη, αργά ή γρήγορα επιστρέφει σε εμάς!* Η σειρά δημιουργήθηκε από την καλλιτέχίδα Radoslava Boor σε συνεργασία με τον φωτογράφο Milos Nestic. Το αποτέλεσμα είναι μια εντυπωσιακή σύνθεση αφίσας, body art και φωτογραφίας. Η συλλογή παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο κοινό το 2023, με πρωτοβουλία της Διεθνούς Τριετινής Αφίσας Σκηνής. Η έκθεση στη Σόφια έδωσε την ευκαιρία στην καλλιτέχίδα να εμπλουτίσει τη σειρά με νέες οπτικές, ενώ ακολούθησαν επιτυχημένες εκθέσεις στην Πράγα και τις Βρυξέλλες.

Το έργο ξεκίνησε το 2019 ως αυθόρμητη, προσωπική, δημιουργική αντίδραση της Radoslava Boor ενάντια στα παγκόσμια δεινά που προκαλούν οι άνθρωποι στον πλανήτη και συνεχίζει να εξελίσσεται και να ταξιδεύει. Μεμονωμένες αφίσες έχουν ήδη παρουσιαστεί και αναγνωριστεί σε διάφορες εκθέσεις ανά τον κόσμο: Poster Stellars, ΗΠΑ – Χρυσό Βραβείο; Eco-Poster Triennale 4th Block, Ουκρανία – Τιμητική Διάκριση; US International Poster Biennial; Lahti Poster Triennial, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Malva, Φινλανδία; Elan Gallery, Τεχεράνη, Ιράν; Pecs, Ουγγαρία; International Poster Biennial στο Μεξικό; Peru Biennial, Λίμα; BI International Poster Art Biennale στη Νότια Κορέα, κ.λπ.

WE ARE EARTH includes 20 posters reflecting key environmental issues presented through portraits of different human faces because *What we humans cause to the Earth sooner or later comes back to us!* The series has been created by the artist Radoslava Boor in collaboration with photographer Milos Nestic. The result is a spectacular and impressive synthesis among poster, body art and photography.

The collection was shown to the public in its entirety for the first time in 2023 on the initiative of the International Triennial of Stage Poster. Moreover, the exhibition in Sofia became an occasion for the artist to enrich the series with new visions. The premiere was followed by successful exhibitions in Prague and Brussels.

Having started in 2019 as Radoslava Boor's spontaneous, personal, creative reaction against the global evils that humans cause to the planet the project continues to evolve and travel. Individual posters have already been shown and recognized at various exhibitions around the world: Poster Stellars, USA – Gold Award; Eco-Poster Triennale 4th Block, Ukraine – Honorable mention; US International Poster Biennial; Lahti Poster Triennial, Malva Museum of Modern Art, Finland; Elan Gallery, Tehran, Iran; Pecs, Hungary; International Poster Biennial in Mexico; Peru Biennial, Lima; BI International Poster Art Biennale in South Korea, etc.

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated by:
Albena Spasova, curator - International Triennial of the Stage Poster - Sofia

Φουαγιέ//Foyer
Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας//
Region of Central Macedonia

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon - Παρ//Fri **10:00-13:00**

Διάρκεια//Duration: 9-29.11.2024

Σε συνδιοργάνωση με το//In co-organization with the

МЕЖДУНАРОДНО
ТРИЕНАЛЕ НА
СЦЕНИЧНИЯ
ПЛАКАТ-СОФИЯ

INTERNATIONAL
TRIENNIAL OF
STAGE
POSTER-SOFIA

www.poster.triennial.orbitel.bg

Dusk

Doriyan Todorov [BG]

Artist Statement

Μισοσκόταδο ή ημίφως; Το λυκόφως είναι μια μεταφορά για τους κύκλους της ζωής, για τα συνεχείς σκαμπανεβάσματα της ύπαρξης, για τις στιγμές που πιάνουμε την ανάσα μας για να συνεχίσουμε.

Στη φωτογραφική του σειρά *Dusk*, ο Doriyan Todorov παρουσιάζει 12 καρτέ που αναδεικνύουν στιγμές ανθρώπινης αβεβαιότητας, δυσκολιών και ευκαιριών, την απομόνωση ως προσωπική ευτυχία και τον φόβο της μοναξιάς. Μέσα από αυτό το έργο, ο Doriyan βγαίνει από τον συνηθισμένο του ρόλο ως φωτογράφος εκδηλώσεων και αναζητά την εκδήλωση μέσα στη ίδια τη ζωή.

Το υποτονικό φως στα καρτέ μαλακώνει τις γραμμές της πραγματικότητας και μας επιτρέπει να δούμε γνωστά σχήματα, τόπους και αντικείμενα με διαφορετική ματιά. Είναι σαν να μας δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία να εξετάσουμε τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο. Στο λυκόφως.

«Οι στιγμές που είμαστε μόνοι με τις σκέψεις μας και οι στιγμές που νιώθουμε μοναξιά. Εκεί, όπου όλα βυθίζονται στους σκοτεινούς τόνους της σιωπής. Όταν ο κρύος άνεμος μας αγκαλιάζει και σιγά-σιγά παραδίδουμε τον εαυτό μας, ενώ η ηρεμία της μοναξιάς μάχεται τον φόβο του χαμένου και του άγνωστου. Ένας τόπος των ασαφών ορίων, που μπορούμε να διαμορφώσουμε εμείς ή που μπορεί να μας διαμορφώσει εκείνος. Είμαστε το λυκόφως.»

Semi-dark or semi-light? Dusk is a metaphor for the cycles of life, for those constant ups and downs of existence, for the moments when you catch your breath to continue.

In his photo series Dusk, Doriyan Todorov shows 12 frames about moments of human uncertainty, difficulties and opportunities, solitude as personal happiness and a fear of loneliness. Through his work on the project, Doriyan steps out of his usual role as an event photographer and seeks the event within life itself. The subdued light in the frames softens the outlines of reality and allows us to see well-known shapes, places, and objects with different eyes. It's as if we are given another chance to examine the way we perceive the world. In the dusk.

The moments when we are alone with our thoughts and the moments when we are lonely. There, where everything sinks into the dark tones of silence. When the cold embraces us, and we slowly surrender, while the stillness of solitude battles the fear of the lost and the unknown. A place whose blurred boundaries we can shape, or it can shape us. We are the dusk."

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated By:

Έλενα Καραθανάση//Elena Karathanasi

Κτήριο K3//Building K3

Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας//
Region of Central Macedonia

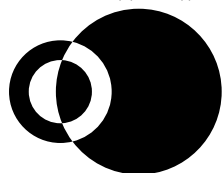
Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:

Δευ//Mon 10:00-13:00 & 17:00-21:00,
Τρ//Tue - Παρ//Fri 10:00-13:00,
Σαβ//Sat 10:00-15:00

Διάρκεια//Duration: 9-29.11.2024

Σε συνδιοργάνωση με το//In co-organization with the

**FOTOFABRIKA
FESTIVAL**

Photography Portfolio Open Call

Έκθεση των καλύτερων φωτογραφικών portfolio που κατατέθηκαν μέσω του Open Call που προκήρυξε το φεστιβάλ μεταξύ 29 Αυγούστου και 30 Σεπτεμβρίου 2024.

Κριτική Επιτροπή

Στέργιος Καράβατος,
Ανεξάρτητος Επιμελητής
Στέφανος Κεσίδης,
Καλλιτεχνικός Διευθυντής -
Ιδρυτής VAI F
Μανώλης Σκούφιας,
Διευθυντής Σπουδών σχολής esp+

Exhibition of the best photography portfolios submitted through the festival's open call (august 29 – september 30, 2024)

Jury Panel

Stergios Karavatos,
independent curator
Stefanos Kesidis,
artistic director - founder of vaif
Manolis Skoufias,
director of studies at esp+ school

Κτήριο K3//Building K3
Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας//
Region of Central Macedonia

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated By:
Στέφανος Κεσίδης//Stefanos Kesidis

Διάρκεια//Duration: 9-29.11.2024

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon 10:00-13:00 & 17:00-21:00,
Τρ//Tue - Παρ//Fri 10:00-13:00,
Σαβ//Sat 10:00-15:00

Sofia In Transit

Daniel Hristov Yovkov [BG]

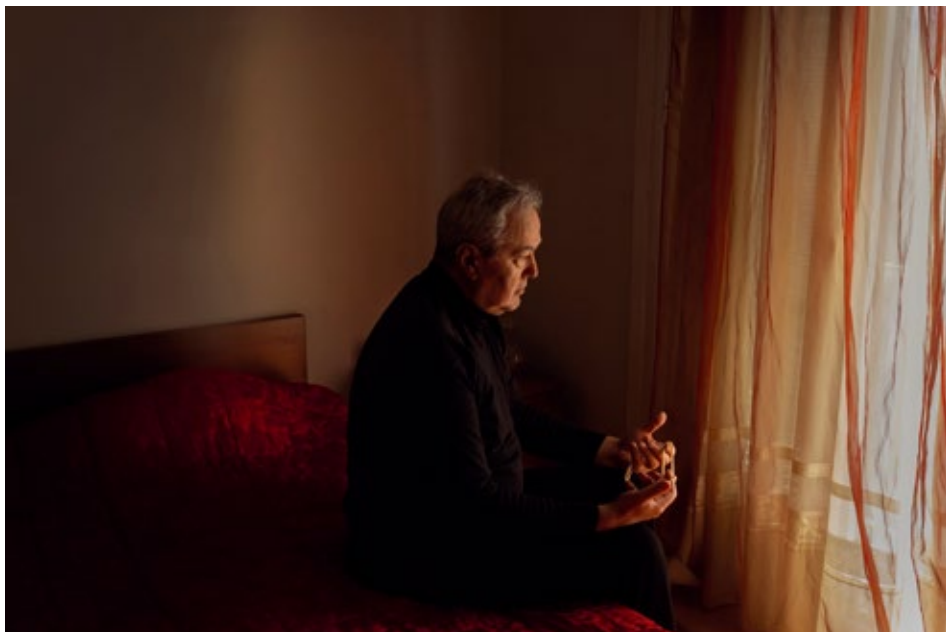
Artist Statement

Οι μέρες περνούν μέσα από τη ρουτίνα της καθημερινότητας. Η ζωή κινείται καθημερινά με το λεωφορείο, καπνίζοντας ένα τσιγάρο ενώ περιμένει το τραμ, παίρνοντας το δρόμο δίπλα από το νεκροταφείο. Τρέχοντας για δουλειά, προλαβαίνοντας τον τελευταίο συρμό του μετρό, κουρασμένος και γεμάτος ενθουσιασμό για το άγνωστο της επόμενης μέρας.

The days are passing through the routine of the day. Life is moving every day by bus, smoking a cigarette while waiting for the tram, taking the road next to the Graveyard. Running for work, catching the last subway, tired and full of excitement for unknown of the following day.

MAMA

Αθηνά Αλκίνη//Athina Alkini [GR]

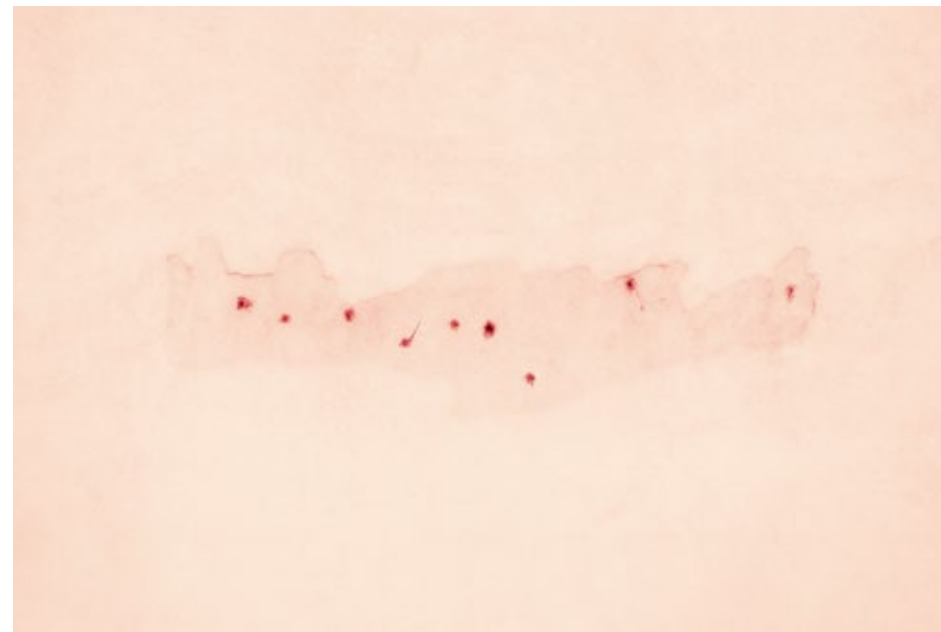
Artist Statement

MAMA είναι μια σειρά φωτογραφιών που αναφέρεται στη σχέση μητέρας-θυγατέρας μέσα από το πρίσμα της απώλειας. Αυτή η σειρά βασίζεται στη δυαδικότητα αυτού του δεσμού: την βαθιά αγάπη και την τεράστια λύπη. Σκοπός της είναι να εκφράσει την ατελή αποκατάσταση στιγμών του παιδικού χρόνου και χώρου, συνδυάζοντας τα συμφραζόμενα της μητρότητας και της απώλειας. Χρησιμοποιεί συγκεκριμένα αντικείμενα, μέρη και ανθρώπους για να δημιουργήσει σενάρια που μοιάζουν με μνήμες. Εικόνες του παρελθόντος συγχωνεύονται με την αναζήτηση της συναισθηματικής σωτηρίας στο σήμερα.

MAMA is a series of photographs referring to a mother-daughter relationship through the lens of loss. This series is based on the duality of that bond; profound love and immense sorrow. She aims to express the incomplete restoration of moments of childhood time and space, combining the contexts of motherhood and loss. She utilises specific objects, places and people to form memory-like scenarios. Images of the past merge with today's search for emotional redemption.

Eye for an eye

Ερωφιλη Γαγανη//Erofilia Gaganis [GR]

Artist Statement

Η εργασία με τίτλο *Eye for an eye* ασχολείται με το κοινωνικό φαινόμενο της βεντέτας, που επιβάλλει ως δίκαιο και κουλτούρα το χρέος της προστασίας της οικογενειακής τιμής που προσεβλήθη και πρέπει να αποκατασταθεί. Ενδημεί σε ορεινούς οικισμούς της Κρήτης, έχοντας πλέον αποκλίνει από τις αξίες της ανδρείας, της ευθύτητας και τον αυστηρό κώδικα αξιοπρέπειας του παρελθόντος. Αν και σε εκφυλισμό, εξακολουθεί να σιγεί με εξορία ή σασμό, ενώ η εκάστοτε επιλογή χώρου, χρόνου και θύματος, φέρει σημαντικούς συμβολισμούς. Το θέμα προσεγγίζεται μέσα από φωτογραφίες που αποδίδουν έννοιες και συναισθήματα στενά συνδεδεμένα με την βεντέτα, όπως δικαιοσύνη, εκδίκηση, εγκλωβισμός, αδιέξοδο, απομόνωση, ως αναπόσπαστα στοιχεία μιας κοινωνίας που επικροτεί την εντολή "οφθαλμός αντί οφθαλμού".

The project titled *Eye for an eye* deals with the social phenomenon of vendetta, which imposes as justice and culture the duty to restore the family honor that has been offended. It is prevalent in mountainous villages of Crete, although it has deviated from the values of bravery, integrity, and the strict code of dignity of the past. Despite its decline, it still lingers through exile or reconciliation (*sasmos*), while the choice of place, time, and victim carries significant symbolism. The subject is approached through photographs that convey concepts and emotions closely tied to the vendetta, such as justice, revenge, entrapment, deadlock, and isolation, as integral elements of a society that endorses the command 'an eye for an eye.'

Alienation

Βαγγέλης Γκίνης//Vaggelis Gkinis [GR]

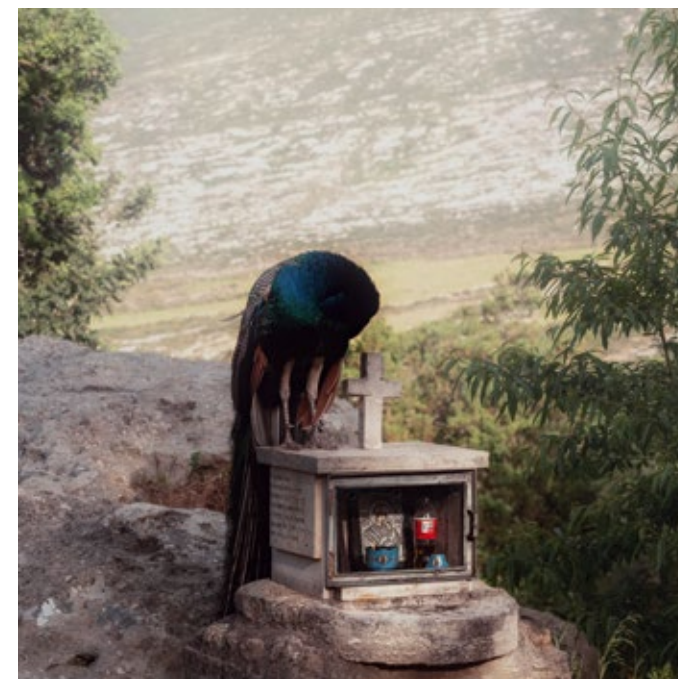
Artist Statement

Το *Alienation* είναι ένα φωτογραφικό οδοιπορικό που εξερευνά τη σωματική και ψυχική φθορά των εργαζομένων στην Ελλάδα. Μέσα από συνεντεύξεις και φωτογραφίες ανθρώπων που υπέφεραν από εργατικά ατυχήματα και εξουθενωτικές συνθήκες εργασίας, το έργο καταγράφει την αποξένωση που βιώνουν οι εργαζόμενοι. Ξεκινώντας από το Ναυπηγείο Νεώριο στη Σύρο, οι εικόνες συνδυάζουν πορτρέτα εργατών και τοπία μακριά από τους χώρους εργασίας, υπογραμμίζοντας τη μαρξιστική αποξένωση, όπου οι εργαζόμενοι απομακρύνονται από την εργασία τους, την κοινωνία και, τελικά, τον ίδιο τους τον εαυτό.

Alienation is a photographic journey that explores the physical and mental deterioration of workers in Greece. Through interviews and photographs of people who have suffered from work-related accidents and exhausting working conditions, the project documents the alienation experienced by workers. Starting from the Neorio Shipyard in Syros, the images combine portraits of workers and landscapes far from the work environment, highlighting Marxist alienation, where workers become estranged from their work, society, and ultimately, from themselves.

Somewhere

Γιώργος Καμηλάκης//George Kamelakis [GR]

Artist Statement

Το εξαιρετικό τοπίο της Κρήτης, του μεγαλύτερου και πιο πυκνοκατοικημένου ελληνικού νησιού, αποτελεί το σκηνικό για το οπτικό ταξίδι που πραγματοποιείται στη σειρά με τίτλο *Somewhere*. Εδώ, καταπράσινα δάση, πολύχρωμα πουλιά και γαλήνια νερά συγκρούονται, όπου οι θεμελιώδεις ενέργειες του ήλιου, της γης και του νερού δημιουργούν μια αρμονική και λεπτή ισορροπία ζωής.

The extraordinary landscape of Crete, the largest and most populous of the Greek islands, provides the backdrop to the visual journey taken in the series titled *Somewhere*: here, verdant forests, vibrant birds, and tranquil bodies of water collide, where fundamental energies of sun, earth, and water create a graceful and delicate balance of life.

Internal Dialogue

Άννα Καρβουνάρη//Anna Karvounari [GR]

Artist Statement

Η σειρά αποτελείται αποκλειστικά από αυτοπροσωπογραφίες, με στόχο να αναδείξει διάφορες πτυχές της θηλυκότητας. Μέσα από την απεικόνιση της ταυτότητας, της ενδυνάμωσης και της ευαισθησίας, οι εικόνες αποκαλύπτουν τις εσωτερικές διαδρομές και προκλήσεις που βιώνει κάθε γυναίκα. Κάθε φωτογραφία λειτουργεί ως οπτική αφήγηση, εξερευνώντας τόσο την ευαλωτότητα όσο και τη δύναμη που αναδύεται από τη βαθιά κατανόηση του εαυτού. Τα διαφορετικά χρώματα και οι πόζες της φιγούρας αντανακλούν μεταβαλλόμενες ψυχολογικές καταστάσεις, δημιουργώντας έναν χώρο έκφρασης και ενδοσκόπησης.

The series consists exclusively of self-portraits, aiming to address various aspects of femininity. Through the depiction of identity, empowerment, and sensitivity, the images reveal the inner journeys and challenges experienced by every woman. Each photograph serves as a visual narrative, exploring both vulnerability and the strength that emerges from a deep understanding of the self. The different colors and poses of the figure reflect shifting psychological states, creating a space for expression and introspection.

The Red Island

Ορέστης Σεφέρογλου//Orestis Seferoglou [GR]

Artist Statement

Κατά τις προηγούμενες δεκαετίες, και ιδιαίτερα κατά την περίοδο του λεγόμενου Ελληνικού Οικονομικού Θαύματος (1950 - 1973), η εφαρμογή του Σχεδίου Μάρσαλ, μεταξύ άλλων, οδήγησε στην σημαντική ανάπτυξη της χημικής και μεταλλευτικής βιομηχανίας. Στις προαστιακές περιοχές της λεκάνης της Αττικής και συγκεκριμένα στην περιοχή της Βοιωτίας, αναπτύχθηκε εντατική μεταλλευτική δραστηριότητα, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την εξόρυξη νικελίου κοντά στην αποξηραμένη λίμνη της Κωπαΐδας. Το χωριό «Κόκκινο», το οποίο κατοικήθηκε αρχικά πιθανόν από αλβανικά φύλα γύρω στον 13ο αιώνα, σήμερα έχει 618 κατοίκους. Στα τέλη της δεκαετίας του '60, για να φιλοξενηθούν οι μεταλλωρύχοι, δημιουργήθηκε ένας δεύτερος ιδιωτικός οικισμός 2 χλμ. από το χωριό, ο οποίος ονομάστηκε Νέο Κόκκινο. Παρόλο που πολλοί κάτοικοι εργάζονται στα κοντινά ορυχεία και στο εργοστάσιο επεξεργασίας μετάλλων, το παλιό χωριό αντιμετωπίζει υψηλή ανεργία. Η μεταλλευτική δραστηριότητα επηρεάζει την καθημερινή ζωή του χωριού με πολλούς τρόπους: η υποδομή βρίσκεται σε κίνδυνο λόγω μεγάλου αριθμού επιφανειακών σεισμών, ενώ η κοντινή γεωργική γη απειλείται συνεχώς από τη βαριά βιομηχανική ρύπανση. Σήμερα, η περιοχή περιλαμβάνει ένα υπόγειο και τρία επιφανειακά ενεργά ορυχεία, το μεγαλύτερο από τα οποία, που βρίσκεται κοντά στο χωριό, ονομάζεται «Το Νησί».

During the previous decades, and especially during the period of the so-called Greek Economic Miracle (1950 - 1973), the implementation of the Marshall Plan, among others, led to the significant development of the chemical and mining industry. In the suburban areas of the Attica basin and in particular in Boeotia region, intensive mining activity has developed, with a typical example of nickel mining near the dry lake of Kopaida. The village "Kokkino" which firstly inhabited probably by Albanian genders around the 13th century, today has 618 inhabitants. In the late '60s, in order to accommodate the miners, a second private settlement was established 2 km from the village and named as Neo Kokkino ("New Red"). Although many inhabitants are working in the nearby mines and the smelting plant, the old village is facing a high number of unemployment. The mining activity is affecting the village's daily life in multiple ways: the infrastructure in danger due a high number of shallow earthquakes and the nearby farmland is constantly under threat due to heavy industrial pollution. Today the area consists of one underground and three surface active mines, the largest of them situated near the village, is named as the "Island".

Designing for Change: Earth

Έκθεση των καλύτερων αφισών με θέμα τη βιωσιμότητα και την κλιματική αλλαγή που κατατέθηκαν μέσω του Open Call που προκήρυξε το φεστιβάλ μεταξύ 9 Σεπτεμβρίου και 12 Οκτωβρίου 2024.

Κριτική Επιτροπή

Βαγγέλης Καλοχριστιανάκης,
Υπεύθυνος Τμήματος Γραφιστικής
esp+ & Γραφίστας στην Umbrella
Branding
Μάριος Λινάκης,
Linakis.digital & Sputnik Design Team
Θάνος Τσαμπουκάς,
Συνιδρυτής Studio dolphins
Mike Rafail
Ιδρυτής That Long Black Cloud

Exhibition of the best posters on the theme of sustainability and climate change, submitted through the festival's open call from september 9 to october 12, 2024.

Jury Panel

Vangelis Kalochristianakis,
Head of Graphic Design Department
at esp+ school & Designer at Umbrella
Branding
Marios Linakis,
Linakis.digital & Sputnik Design Team
Thanos Tsampoukas,
co-founder of studio dolphins
Mike Rafail,
founder of that long black cloud

Κτήριο K3//Building K3
Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας//
Region of Central Macedonia

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated By:

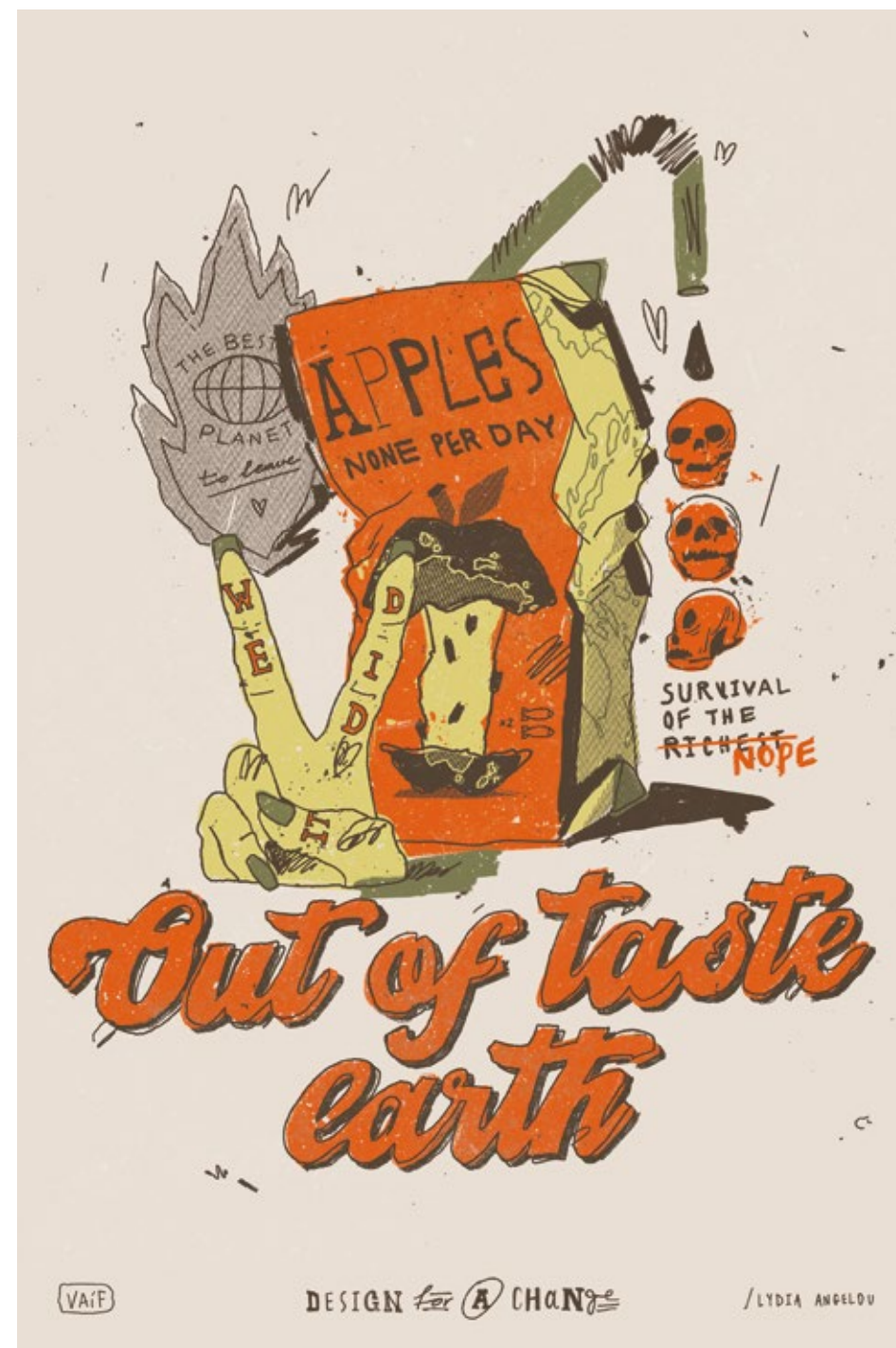
Έλενα Καραθανάση//Elena Karathanasi

Διάρκεια//Duration: 9-29.11.2024

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon 10:00-13:00 & 17:00-21:00,
Τρ//Tue - Παρ//Fri 10:00-13:00,
Σαβ//Sat 10:00-15:00

Λυδία Άρτεμης Αγγέλου//Lidia Artemis Aggelou [GR]

Βίκυ Αργυρίου//Vicky Argiriou [GR]

BOGS [GR]

Δημήτρης Γκοντσάρης//Dimitris Gkontsaris [GR]

Ειρήνη Δασκαλάκη//Eirini Daskalaki [GR]

Ειρήνη Δασκαλάκη//Eirini Daskalaki [GR]

Ελπίδα Κατσή//Elpida Katsi [GR]

Θεόδωρος Κορκοντζέλος//Theodoros Korkontzelos [GR]

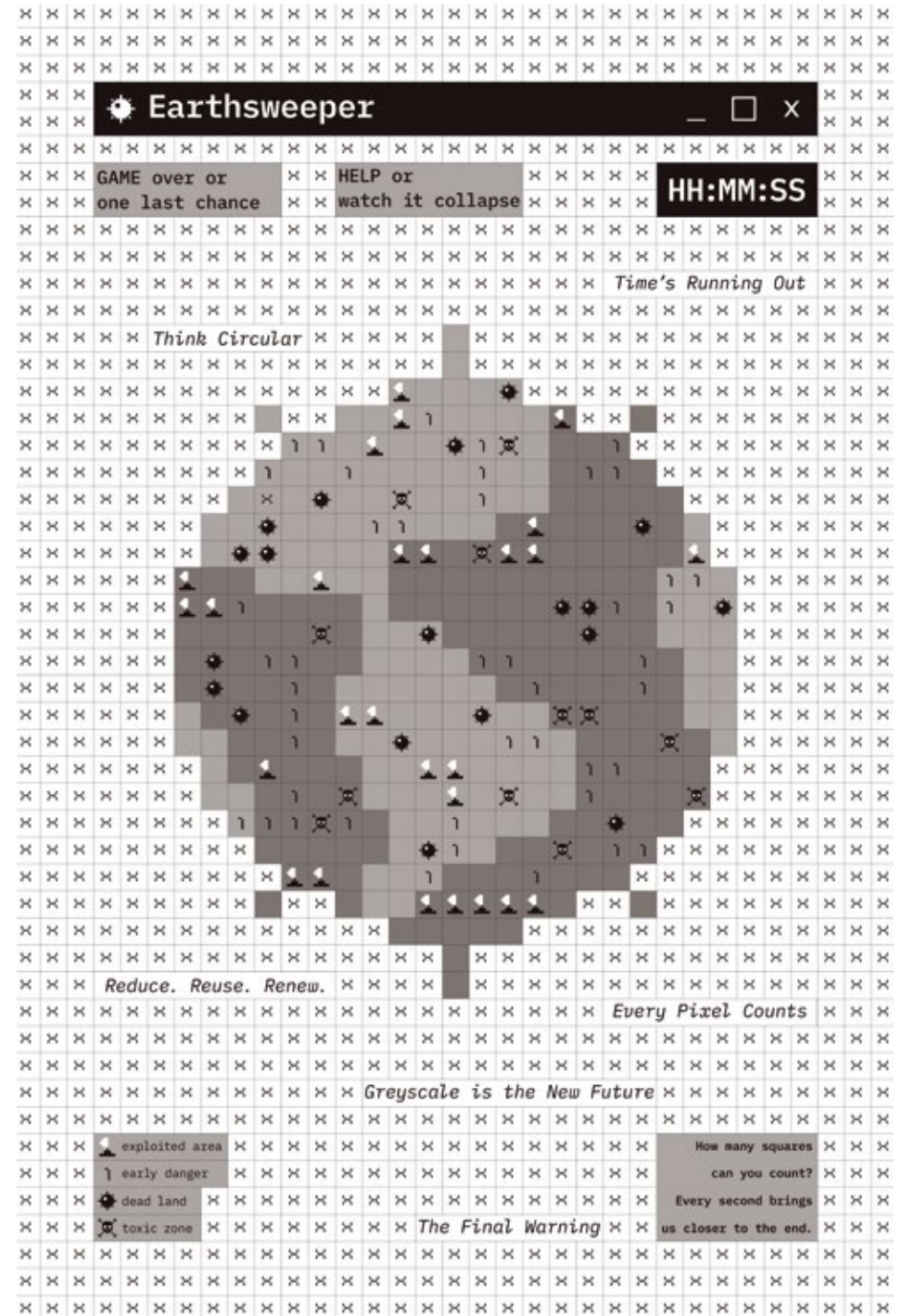
Μαρκέλλα Μαγούλη//Markella Magouli [GR]

Δημήτρης Μακρυνίκας//Dimitris Makrinikas [GR]

Δημήτρης Ματζουράνης//Dimitris Matzouranis [GR]

Αρσινόη Νάσσιου//Arsinoi Nassiou [GR]

Ανδρέας Παναγή//Andreas Panayi [CY]

Ανδρέας Παναγή//Andreas Panayi [CY]

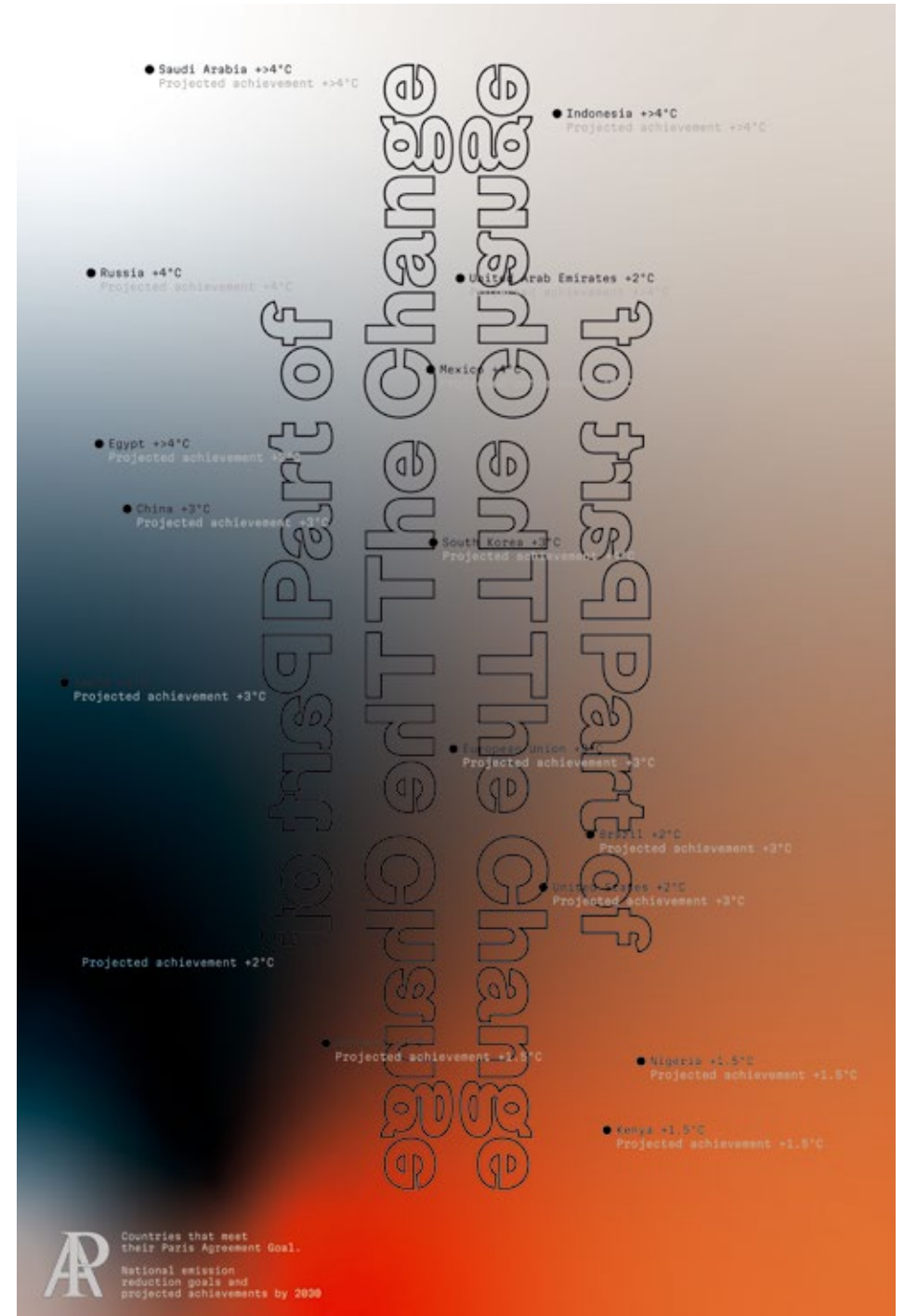
Άγγελος Παναγίδης//Aggelos Panagides [CY]

Βάλια Παπαδοπούλου//Valia Papadopoulou [GR]

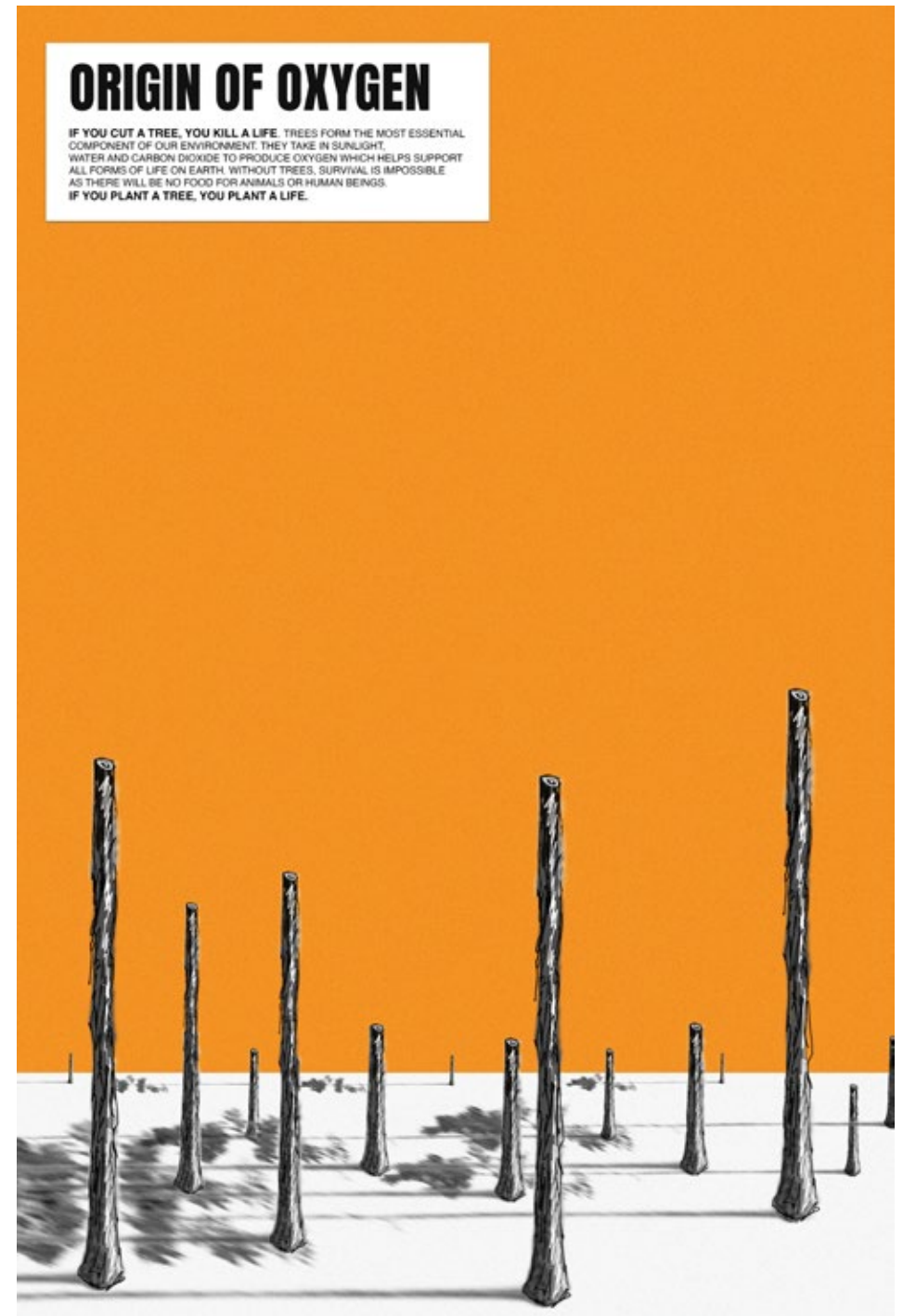
Pivot Group [GR]

Ιωάννα Τερεκίδου//Ioanna Terekidou [GR]

Ιωάννα Τερεκίδου//Ioanna Terekidou [GR]

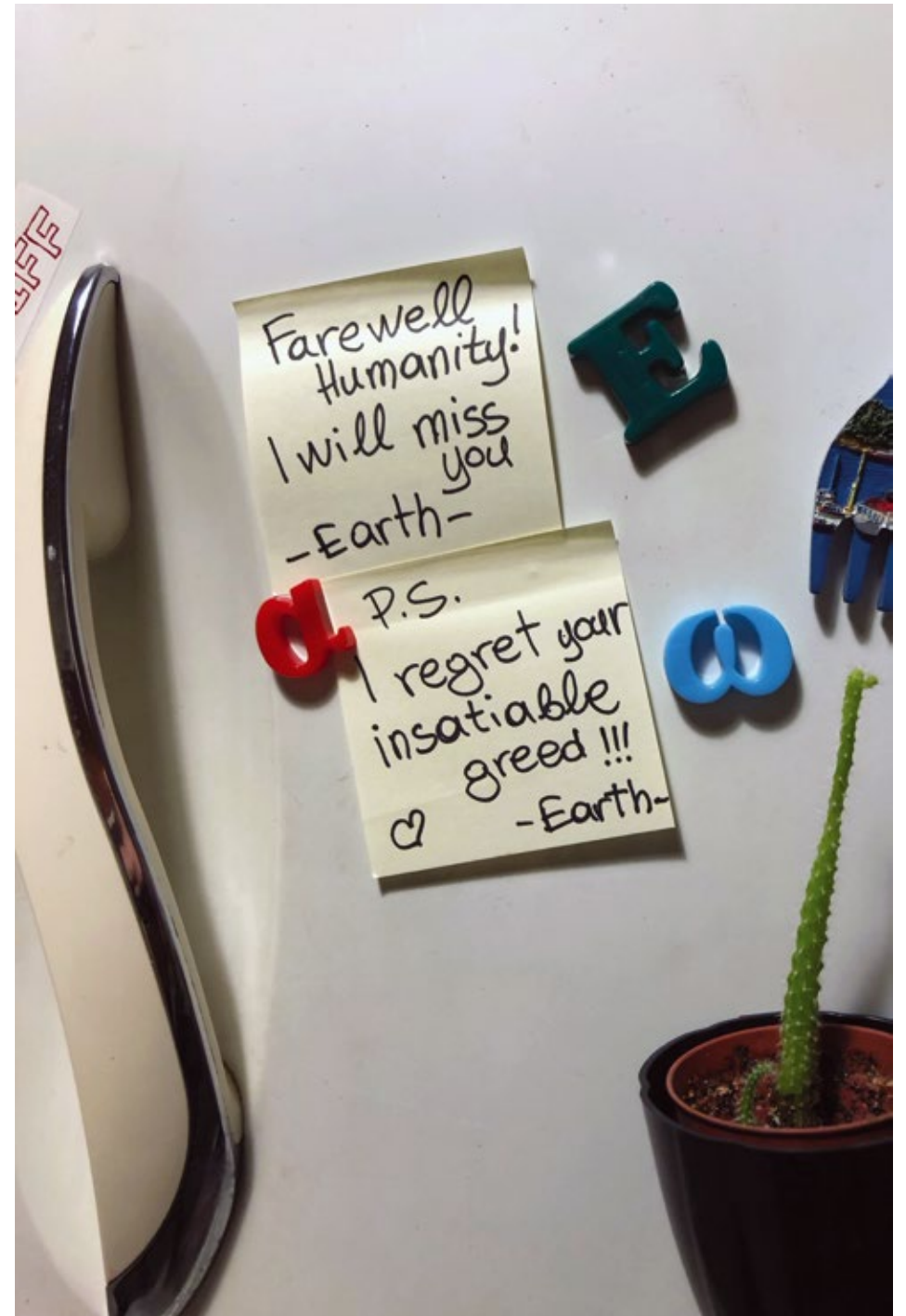

Θοδωρής Τυροπώλης//Thodoris Tiropolis [GR]

RIGHT NOW

Mosaico fine art studio [GR]

The Photobook Exhibition

Στην έκθεση *The Photobook Exhibition* παρουσιάζονται 11 φωτογραφικά βιβλία, καλύπτοντας τη χρονική περίοδο από τη δεκαετία του 1950 μέχρι και σήμερα. Τα έργα αυτά προέρχονται από διάφορα μέρη του κόσμου και έχουν ποικίλη θεματολογία. Κοινό στοιχείο, όμως, σε όλα είναι ο άνθρωπος και οι δραστηριότητές του, ακόμα κι όταν αυτές απουσιάζει από την εικόνα. Μέσα από τις φωτογραφίες παλιών, αλλά και νεότερων φωτογράφων, παρακολουθούμε πώς ο κάθε δημιουργός βλέπει και αποτυπώνει, μέσα από τον φακό του, τον κόσμο γύρω του, αναδεικνύοντας τα θέματα που τον απασχολούν.

Στα βιβλία που παρουσιάζονται, ο Duane Michals επιχειρεί να αποδώσει το "πορτραίτο" του Παρισιού μέσα από σκηνοθετημένες φωτο-ιστορίες με πρωταγωνιστές τους ανθρώπους του σε χαρακτηριστικά σημεία της πόλης. Αντίστοιχα, ο Garry Winogrand μας αποκαλύπτει σκηνές από τους δρόμους της Νέας Υόρκης και άλλων αμερικανικών πόλεων από τη δεκαετία του 1950 μέχρι το 1980.

Ο Anders Petersen μας μεταφέρει την πραγματική ατμόσφαιρα ενός μπαρ του Αμβούργου, αποτυπώνοντας σκηνές γλεντιού και μέθης μεταξύ των περιθωριακών θαμώνων του, ενώ ο Hans van der Meer μας παρουσιάζει ασυνήθιστες εικόνες από ερασιτεχνικούς αγώνες ποδοσφαίρου σε γήπεδα της Ευρώπης, με φόντο λιβάδια, χωράφια, τη θάλασσα, ακόμα και εργατικές κατοικίες.

Ο Alec Soth μας προσκαλεί σε ένα οδοιπορικό κατά μήκος του ποταμού Μισσισιπή, μέσα από το οποίο καταγράφει σύμβολα, παραγνωρισμένα τοπία και ανθρώπους της περιοχής. Από την άλλη, ο Martin Parr με την καυστική και χιουμοριστική του ματιά, ασκεί έμμεσα κριτική στον τρόπο ζωής της μεσαίας τάξης στην Αγγλία, μέσα από φωτογραφίες κοινωνικών εκδηλώσεων και οικογενειακών συγκεντρώσεων.

Είναι επίσης ενδιαφέρον πώς οι φωτογράφοι προσεγγίζουν με διαφορετικό τρόπο την έννοια της οικογένειας. Ο Larry Sultan απεικονίζει με τρυφερότητα αλλά

και ρεαλισμό τη σχέση των ηλικιωμένων γονιών του στο πατρικό τους σπίτι στην Καλιφόρνια. Αντίθετα, ο Masahisa Fukase αποτυπώνει μελαγχολικά τη δύσκολη χρονική περίοδο μετά το διαζύγιο του, μέσα από τραχιές, ασπρόμαυρες εικόνες από κοράκια στο παγωμένο νησί του Hokkaido της Ιαπωνίας. Σε μια πιο σύγχρονη προσέγγιση, ο Peter Puklus φωτογραφίζει την οικογένειά του με εννοιολογικό τρόπο, εξετάζοντας τα έμφυλα στερεότυπα και τους ρόλους στην οικογένεια, παραλληλίζοντάς τους συχνά με εργαλεία και στοιχεία κατασκευών. Σπουδαίες είναι και οι φωτογραφίες της Alessandra Sanguinetti, που αποτυπώνει με τρυφερότητα τη σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ δύο μικρών ξαδερφών που μεγαλώνουν μαζί σε ένα αγρόκτημα έξω από το Μπουένος Άιρες.

Τέλος, η Cindy Sherman θέτει προβληματισμούς μέσα από τα αυτοπορτραίτα της για την έννοια της ταυτότητας, της αυτοεικόνας, της εμφάνισης και της εντύπωσης που η εικόνα μας μπορεί να δημιουργήσει.

Συνολικά, η έκθεση *The Photobook Exhibition* προσφέρει στον θεατή την ευκαιρία να γνωρίσει και να ξεφυλλίσει από κοντά βιβλία που έχουν αφήσει το δικό τους αποτύπωμα στον χώρο της φωτογραφίας. Κοινός παρονομαστής σε κάθε βιβλίο είναι ο άνθρωπος και οι πράξεις του, που μέσω της φωτογραφίας μετατρέπονται σε κάτι σημαντικό και διαχρονικό.

Σοφία Τολίκα

Τα βιβλία της έκθεσης:

- Masahisa Fukase - Ravens
- Hans van Der Meer - European fields. The landscape of lower league football
- Duane Michals - Espace photographique de Paris, 14 septembre-18 octobre 1992
- Martin Parr - The cost of living
- Anders Petersen - Café Lehmitz
- Peter Puklus - Hero Mother
- Alessandra Sanguinetti - The Adventures of Guille and Belinda and The Enigmatic Meaning of Their Dreams
- Cindy Sherman - That's me
- Alec Soth - Sleeping by the Mississippi
- Larry Sultan - Pictures from home
- Garry Winogrand - Figments from the real world

The Photobook Exhibition showcases 11 photographic books, spanning the period from the 1950s to the present day. These works come from various parts of the world and cover a wide range of themes. However, one common element runs through all of them: humanity and its activities, even when people are absent from the image. Through the photographs of both seasoned and contemporary photographers, we observe how each artist sees and captures the world around them, highlighting topics that resonate with them.

In this exhibition, Duane Michals presents a "portrait" of Paris through staged photo-stories, featuring people in emblematic parts of the city. Similarly, Garry Winogrand reveals scenes from the streets of New York and other American cities, covering the period from the 1950s to the 1980s.

Anders Petersen transports us to the authentic atmosphere of a Hamburg bar, capturing scenes of revelry and intoxication among its regular patrons. Hans van der Meer presents unusual images from amateur football matches in European fields, set against backgrounds of meadows, fields, seashores, and even workers' housing.

Alec Soth invites us on a journey along the Mississippi River, where he documents symbols, overlooked landscapes, and people from the area. Martin Parr, on the other hand, uses his ironic and humorous perspective to indirectly critique middle-class life in England, through photos of social gatherings and family events.

It's interesting to see how these photographers approach the concept of family differently. Larry Sultan portrays his elderly parents with warmth and realism in their California home. In contrast, Masahisa Fukase melancholically captures his challenging post-divorce years, depicting rough, black-and-white images of crows on the frozen island of Hokkaido, Japan. In a more modern approach, Peter Puklus photographs his family conceptually, examining gender stereotypes and roles within the family, often paralleling them with tools and construction elements. Alessandra Sanguinetti's evocative photographs capture the tender relationship between two young cousins growing up together on a farm outside Buenos Aires.

Finally, Cindy Sherman raises questions about identity, self-image, and appearance through her self-portraits, exploring how our image can influence perceptions of us.

Overall, *The Photobook Exhibition* offers viewers the chance to see and leaf through iconic books that have left a lasting mark on the world of photography. Each book reflects the human experience, portraying people and actions that are transformed into something timeless and meaningful through photography.

Sophia Tolika

Books Featured in the Exhibition:

- Masahisa Fukase - Ravens
- Hans van Der Meer - European fields. The landscape of lower league football
- Duane Michals - Espace photographique de Paris, 14 septembre-18 octobre 1992
- Martin Parr - The cost of living
- Anders Petersen - Café Lehmitz
- Peter Puklus - Hero Mother
- Alessandra Sanguinetti - The Adventures of Guille and Belinda and The Enigmatic Meaning of Their Dreams
- Cindy Sherman - That's me
- Alec Soth - Sleeping by the Mississippi
- Larry Sultan - Pictures from home
- Garry Winogrand - Figments from the real world

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated by:

Σοφία Τολίκα//Sophia Tolika

esp+ gallery

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:

Δευ//Μον - Παρ//Fri 10:00-18:00

Διάρκεια//Duration: 9-29.11.2024

με την υποστήριξη του//with the support of

Photobooks

Η έκθεση *Photobooks* παρουσιάζει τις φωτογραφικές εργασίες των φοιτητών του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών «Φωτογραφία: Έρευνα και Μεθοδολογία» του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Στο πλαίσιο των δύο πρώτων εξαμήνων ή ως διπλωματική εργασία, οι φοιτητές δημιουργούν photobook που αποτελούν την οπτικοποίηση των φωτογραφικών τους εργασιών. Η έκθεση *Photobooks* συνοδεύεται από επιλεγμένες φωτογραφίες των δημιουργών.

Στην έκθεση παρουσιάζονται οι εργασίες:

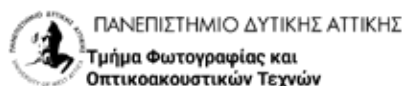
- Ζεφύρου 56, Γιάννης Βουλγαράκης
- A Long Saturday, Γιάννης Ζινδριλής
- Ρύπανση, Στέφανος Κεσίδης
- Δίοικος, Νατάσσα Κοτσάμπαση
- Πετρούπολη, Μπάμπης Κουγεμήτρος
- Σχεδόν Εκεί, Γιάννης Πάλλης
- Tortu, Παναγιώτης Παπουτσή
- Impersonal, Βικτώρια Σκαφίδα
- On the shore, Χαρά Σκλήκα
- Αλφειός, Γιώργος Σκουλούδης
- Ποτάμι, Κατερίνα Σταθοπούλου
- Ελευσίνα, Σωτήρης Τσίρος
- Brief encounters, Βασιλική Χατζηγιαννάκη

The *Photobooks* exhibition showcases the photographic work of students from the Master's Program "Photography: Research and Methodology" at the Department of Photography and Audiovisual Arts of the University of West Attica. As part of the first two semesters or as a diploma project, the students create photobooks that visually represent their photographic work. The *Photobooks* exhibition is accompanied by selected photographs by the creators.

The exhibition includes the works:

- Zephyrou 56, Giannis Voulgarakis
- A Long Saturday, Giannis Zindrilis
- Pollution, Stefanos Kesidis
- Diolkos, Natassa Kotsambassi
- Petroupoli, Babis Kougemitros
- Almost There, Giannis Pallis
- Tortu, Panagiotis Papoutsis
- Impersonal, Viktoria Skafida
- On the Shore, Hara Sklika
- Alpheios, Giorgos Skouloudis
- River, Katerina Stathopoulou
- Elefsina, Sotiris Tsiros
- Brief Encounters, Vasiliki Hatzigiannaki

Σε συνδιοργάνωση με το//In co-organization with the

με την υποστήριξη του//with the support of

**ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ
Ι Δ Ρ Υ Μ Α
Ε Θ Ν Ι Κ Η Σ
Τ Ρ Α Π Ε Ζ Η Σ**

Επιμέλεια Έκθεσης//Curated by:
Στέφανος Κεσίδης//Stefanos Kesidis

Βιβλιοπωλείο MIET//MIET Bookstore
Τσιμισκή 11//11 Tsimiski str.

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon, Τετ//Wed **10:00-15:00**,
Τρ//Tue, Πέμ//Th, Παρ//Fr **10:00-19:30**
Σαβ//Sat **10:00-15:30**

EBGE 2024: Awarded Editions Exhibition

Έκθεση Βραβευμένων και Διακριθέντων Εκδόσεων από τα EBGE 2024

Η έκθεση παρουσιάζει τις βραβευμένες και τις διακριθείσες εκδόσεις από τα EBGE (Ελληνικά Βραβεία Γραφιστικής και Εικονογράφησης) του 2024. Στόχος της είναι να αναδείξει την αριστεία και την καινοτομία στον τομέα του σχεδιασμού και της εκδοτικής παραγωγής στην Ελλάδα.

Στην κατηγορία Περιοδικό:

- Μητρόπουλος Δημήτρης//Εκτακτες Εκδόσεις της Καθημερινής
- Karlopoulos & Associates//Πρώτο Πλάνο N.331 + N.332
- thinking//ΒΛΑΒΗ

Στην κατηγορία Βιβλίο:

- Karlopoulos & Associates//Η Τέχνη της Πραγματικότητας Πέρα από την Παρατήρηση//The Art of Reality Beyond Observation
- DpS Athens//Το Μονοπάτι - ΚΙΝΑ (Σειρά Εκδόσεων)

Στην κατηγορία Εξώφυλλο Βιβλίου:

- Karlopoulos & Associates//Νίκος Καζαντζάκης Σκληρόδετα
- Karlopoulos & Associates//Φ ΝΤΑΣΜ ΤΑ//FANT SM S

Στην Κατηγορία Κατάλογος Καλλιτεχνών και Εκθέσεων:

- Bend//Hannah Toticki, Τα Πάντα Παντού Διαρκώς
- A.S. Strategy, Branding and Communication//Metaphorm
- Typical Organization//Modernites sub-americanes

Στην Κατηγορία Ημερολόγιο:

- Beetroot//Daylight Calendar
- Sputnik Design Team - Linakis Digital//Οχι Απλά Χαρτί

Κτήριο K3//Building K3

Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας//
Region of Central Macedonia

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:

Δευ//Mon **10:00-13:00 & 17:00-21:00**,
Τρ//Tue - Παρ//Fri **10:00-13:00**,
Σαβ//Sat **10:00-15:00**

Διάρκεια//Duration: **9-29.11.2024**

Exhibition of Award-Winning and Distinguished Publications from the EBGE 2024

The exhibition showcases the award-winning and distinguished publications from the 2024 EBGE (Greek Graphic Design and Illustration Awards). Its aim is to highlight excellence and innovation in design and publishing production in Greece.

In the Magazine category:

- Dimitris Mitropoulos//Extraordinary Editions by Kathimerini
- Karlopoulos & Associates//Prwto Plano No.331 + No.332
- thinking//VLAVI

In the Book category:

- Karlopoulos & Associates//The Art of Reality Beyond Observation
- DpS Athens//The Path - CHINA (Series of Editions)

In the Book Cover category:

- Karlopoulos & Associates//Nikos Kazantzakis Hardcover Collection
- Karlopoulos & Associates//F NTASM TA//FANT SM S

In the Artist and Exhibition Catalogue category:

- Bend//Hannah Toticki, Everything Everywhere All the Time
- A.S. Strategy, Branding and Communication//Metaphorm
- Typical Organization//Modernites sub-americanes

In the Calendar category:

- Beetroot//Daylight Calendar
- Sputnik Design Team - Linakis Digital//Not Just Paper

Σε συνδιοργάνωση με το//In co-organization with the

+ DESIGN

Από τα φύκια στα βιβλία του κανένα: ματιές στην περιπέτεια του φωτογραφικού βιβλίου

Μανώλης Σκούφιας//Manolis Skoufias

Παρόλη την οικονομικά δυσμενή συνθήκη που βιώνουμε την τελευταία εικοσαετία στην Ευρώπη και την εμφάνιση των ηλεκτρονικών εκδόσεων, οι τακτικοί επισκέπτες φωτογραφικών φεστιβάλ, μουσείων και εξειδικευμένων βιβλιοπωλείων διαπιστώνουν άνηση στις φωτογραφικές εκδόσεις. Η τεχνολογία των αυτοεκδόσεων και η έκρηξη των εικονικών κοινωνικών δικτύων είναι δύο από τις παραμέτρους που συμβάλλουν στην αναβίωση του φωτογραφικού βιβλίου διαφεύδοντας τις προβλέψεις για το θάνατο του βιβλίου ως απτού αντικειμένου στο ψηφιακό περιβάλλον.

Πρέπει να διευκρινίσω ότι θα περιοριστώ στη φωτογραφική διάσταση του φωτογραφικού βιβλίου, καθώς δεν έχω τα εφόδια να θίξω τις ζωτικές πλευρές που αφορούν τις υλικές ποιότητες του τυπωμένου βιβλίου: τη γραφιστική και σχεδιαστική επιμέλεια που, μαζί με την τεχνολογία των εκτυπώσεων, συνδιαμορφώνουν την αισθητική του υπόστασης και διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην εκδοτική και εμπορική του περιπέτεια.

Το ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού για τυπωμένα βιβλία που περιέχουν φωτογραφίες καλύπτεται από είδη με λεπτές αλλά διακριτές διαφορές, οι οποίες συχνά παραβλέπονται, καθώς όλα αυτά τα είδη χαρακτηρίζονται γενικά ως «φωτογραφικό βιβλίο». Έχουμε π.χ. τους όρους: άλμπουμ, έκδοση τσέπης, λεύκωμα, κατάλογος (συλλογής ή έκθεσης), μονογραφία, και τους αγγλικούς όρους coffee table book, photobook, photobookworks ή photo artists' book. Η πληθώρα των όρων είναι ενδεικτική της αγανούς περιοχής του φωτογραφικού βιβλίου και αποτρέπει από οποιαδήποτε προσπάθεια ταξινόμησης, που μοιάζει σισούφεια όσο και η ιδέα της χαρτογράφησης του διαδικτύου.

Κάθε κατηγοριοποίηση είναι οντολογικά προβληματική, καθώς είτε ασπάζεται είτε δημιουργεί είτε απορρίπτει τους κανόνες πάνω στους οποίους αναπτύσσεται. Η κατηγοριοποίηση του φωτογραφικού βιβλίου δεν αποτελεί εξαίρεση. Τα πράγματα περιπλέκονται ακόμη περισσότερο, όταν η ίδια φωτογραφική έκδοση αξιοποιείται από διαφορετικά πεδία. Θυμίζω τις χρονο-φωτογραφικές μελέτες του Etienne-J. Marey και του Eadweard Muybridge, οι οποίες εκτός από την επιστημονική τους αξία για τη φυσιολογία και την ανατομία στη βικτωριανή εποχή, έδειξαν μια σημαντική αφηγηματική δυνατότητα του φωτογραφικού μέσου, ενώ παράλληλα λειτούργησαν και ως πρόδρομοι του κινηματογράφου.

Όταν η τεχνολογία επέτρεψε την ενσωμάτωση φωτογραφίας και κειμένου στο βιβλίο, πυροδοτήθηκε μια σημαντική διαδικασία στην ιστορία του φωτογραφικού βιβλίου: κάθε πτυχή του ορατού κόσμου μπορούσε πλέον να

σμικρυνθεί ή να μεγεθυνθεί χάρη στη μηχανική αναπαραγωγή. Οι τυπωμένες φωτογραφίες μέσα στο βιβλίο δημιούργησαν ένα νέο σημείο αναφοράς στην εξέλιξη της όρασης και της σκέψης.[1] Αυτό με τη σειρά του προετοίμασε το έδαφος για νέες εξερευνησεις στην οπτική γλώσσα. Η χρήση της σελίδας ως κάδρο για την παρουσίαση των φωτογραφιών μετέβαλε τις έννοιες τόσο της σελίδας όσο και της φωτογραφίας. Η σελίδα ως εργαλείο καθάριασματος για την παρουσίαση και την ερμηνεία των φωτογραφιών δημιούργησε μια νέα κατηγορία χώρου.

Από τη δεκαετία του 1920 έγινε αντιληπτό ότι το πλαίσιο μέσα στο οποίο εμφανίζεται η φωτογραφία είναι κρίσιμο όσον αφορά την ανάγνωση της, καθώς μια μικρή διαφοροποίηση του πλαισίου είναι ικανή να αλλάξει εντελώς το νόημα της φωτογραφίας. Αυτός ακριβώς ο χειρισμός του νοήματος χαρακτηρίζει τη μοντερνιστική προσέγγιση της χρήσης της φωτογραφίας και βρίσκει αποθεωτική εφαρμογή σε βιβλία όπως το Malerei, Fotografie, Film του László Moholy-Nagy (1925) και το Foto-Auge (1929) του κριτικού τέχνης Franz Roh και του τυπογράφου Jan Tschichold. Σε αυτά τα βιβλία η εκτυπωτική, η γραφιστική και η φωτογραφική τόλμη δημιούργησε έργα που αποτελούν σημεία αναφοράς.

Τα φωτογραφικά βιβλία πέρα από την συμβολή τους στην αποδοχή και την εδραίωση της φωτογραφίας ως τέχνης στον εικοστό αιώνα, διαμορφώνουν και την εξέλιξη της γλώσσας του φωτογραφικού μέσου. Παραδείγματα όπως τα βιβλία American Photographs του Walker Evans (1938), Life Is Good and Good for you in New York: trance witness reveals του William Klein (1956) και The Americans του Robert Frank (1958) ξεδιπλώνουν τις εκφραστικές δυνατότητες της φωτογραφίας στη φόρμα του βιβλίου. Αυτό συμβαίνει όταν το βιβλίο δημιουργείται κατόπιν όχι απλώς συνετής επιλογής ενός ήδη ρωμαλέου φωτογραφικού σώματος, αλλά προσεκτικής επιμέλειας, ώστε η συσσώρευση των φωτογραφιών να δημιουργεί σειρές, ακολουθίες, αντιπαράθεσεις, ρυθμούς ή επαναλαμβανόμενα θέματα ανάλογα με τις επιδιώξεις του φωτογράφου.

Η ανήσυχη κριτικός τέχνης Elizabeth McCausland, ήδη από το 1942, αισθάνεται την ανάγκη να διαμορφώσει μια πιο κατάλληλη γλώσσα για την ανάλυση του ιδιώματος του φωτογραφικού βιβλίου. Διαβλέπει το ιστορικό, αισθητικό, κοινωνικό αλλά και τεχνικό βάρος που φέρει αυτή η μορφή επικοινωνίας της φωτογραφίας με το αναγνωστικό κοινό. Οι εννοιολογικές πτυχές και η ιδεολογική δυναμική του φωτογραφικού βιβλίου την ενδιαφέρουν παράλληλα με τα πρακτικά του ζητήματα. Σύμφωνα με την McCausland το πρόβλημα της φόρμας του φωτογραφικού βιβλίου εμπλέκει τη φωτογραφία ως δεύτερη

γλώσσα επικοινωνίας και την αρμονική ένωση της με τη λεκτική γλώσσα, ώστε να προκύψει μια μοναδική εκφραστική δήλωση.[2]

Η χρήση φωτογραφιών ή φωτογραφιών και κειμένων σε δημιουργικά εγχειρήματα μη κατεξοχην φωτογράφων δικαιώνει την επιλογή του βιβλίου ως διαχρονικού εκφραστικού οχήματος ικανού να επεκτείνει τους ορίζοντες του φωτογραφικού βιβλίου. Το βιβλίο Double Game (2007) αποτελεί μια εξαιρετική διασταύρωση φωτογραφίας και λογοτεχνίας και είναι όντως ένα διπλό παιχνίδι μεταξύ της εικαστικής, ντεντέκτιβ, ανθρωπολόγου Sophie Calle και του ποιητή, συγγραφέα και κινηματογραφιστή Paul Auster.

Ο πλέον δημοφιλής αγγλικός όρος στις αρχές του εικοστού πρώτου αιώνα για το φωτογραφικό βιβλίο είναι «photobook», που απατηλά μοιάζει να είναι η κυριολεκτική συρρίκνωση του όρου «photographic book». Σύμφωνα με τον κριτικό φωτογραφίας Gerry Badger, το photobook είναι ένα βιβλίο -με ή χωρίς κείμενο - όπου το κύριο μήνυμα του έργου φέρουν οι φωτογραφίες. Είναι ένα βιβλίο που έχει δημιουργήσει ένας φωτογράφος ή μια σειρά φωτογράφων ή κάποιος που επιμελήθηκε την αλληλουχία των φωτογραφιών. [3]

Στη δημοφιλία του όρου photobook, αλλά και στο αυξανόμενο ενδιαφέρον της αγοράς της τέχνης για το συγκεκριμένο είδος, συνέβαλαν αποφασιστικά ο φωτογράφος και μανιώδης συλλέκτης φωτογραφικών βιβλίων Martin Parr και ο Gerry Badger με την έκδοση του The Photobook: A History τόμος I (2004), II (2009), III (2014). Το εγχείρημά τους στοχεύει στην εδραίωση μιας ιστορίας του Photobook και στην αποδοχή του από τον κανόνα της ιστορίας της Φωτογραφίας. Οι επιλογές των Photobook που φιλοξενούνται στις τρεις εκδόσεις στηρίζονται σε τρεις οργανωτικούς άξονες (χρονολογικό, γεωγραφικό και προθέσεων) και επιχειρούν να εμφανίσουν το υπόγειο δίκτυο αλληλεπιδράσεων μεταξύ φωτογράφων και φωτογραφικών κινημάτων ανά τον κόσμο.

Βέβαια, υπήρξαν προσωπικότητες οι οποίες κυοφόρησαν την εμφάνιση του photobook: εκδότες όπως ο Robert Delpire στο Παρίσι, που εξέδωσε την πρώτη έκδοση του The Americans του Robert Frank (1958) και συνέλαβε την ιδέα των μικρών σε μέγεθος μονογραφιών, των Photo Poche, ή ο Mark Holborn, ο οποίος στις αρχές της δεκαετίας του 1980 ήταν ο πρώτος που εξέδωσε δουλεια ιαπώνων φωτογράφων της μεταπολεμικής περιόδου. Ο τελευταίος είναι υπεύθυνος επίσης και για κομβικά φωτογραφικά βιβλία όπως το In Flagrant του Chris Killip, το The Ballad of Sexual Dependency της Nan Goldin και το The Democratic Forest του William Eggleston. Πίσω από τις εκδόσεις Scalo κρύβονταν τρεις παθιασμένοι επαγγελματίες, ο Walter Keller στην επιμέλεια, ο Hans Werner Holzwarth στη σχεδίαση και ο Gerhard Steidl στο τυπογραφείο. Τα βιβλία του οίκου Scalo, μεταξύ αυτών εκείνα του Robert Frank, του Paul Graham και του μαλινέζου φωτογράφου Seydou Keita, αποτελούν υποδείγματα σεβασμού του πνεύματος των φωτογράφων. [4]

Στην εποχή του διαδικτύου υπάρχουν πιο ταπεινά, αλλά ενδεικτικά παραδείγματα της πληθώρας νέων εκδοτικών οίκων, όπως η περιπτωση του φωτογράφου και αυτοεκδότη Stephen Gill με τις εκδόσεις Nobody Books (2005). Ο Gill επιμελείται, εκδίδει και διακινεί μέσω της ομώνυμης ιστοσελίδας τα photobook του, τα οποία αντιμετωπίζει ως αυτόνομα έργα τέχνης.

Ενδεικτικό πάντως της ρευστότητας του εμβρυακού όρου photobook είναι και η φιλοξενία στο βιβλίο των Parr και Badger ενός δεύτερου ορισμού από τον ιστορικό φωτογραφίας Ralph Prins, που προσπαθεί να συμπυκνώσει τα βασικά χαρακτηριστικά του. Σύμφωνα με τον Prins «το photobook είναι μια αυτόνομη μορφή τέχνης, συγκρίσιμο με ένα γλυπτό, ένα θεατρικό έργο ή μια ταινία.

Οι φωτογραφίες χάνουν τον φωτογραφικό χαρακτήρα τους ως αυτόνομα έργα για να γίνουν μέρη, μεταφρασμένα σε μελάνι εκτύπωσης, ενός δραματικού γεγονότος που ονομάζεται βιβλίο.»[5]

Υπό αυτό το πρίσμα η Elizabeth Shannon ισχυρίζεται[6] ότι λίγες σχετικά εκδόσεις του 19ου αιώνα θα πρέπει να χαρακτηριστούν ως photobook. Εξάριση αποτελεί η δίτομη έκδοση της Julia Margaret Cameron που προσεγγίζει φωτογραφικά τα ποιήματα του Alfred Tennyson, Idylls of the King (1875), μια συλλογή από δώδεκα αφηγηματικά ποιήματα για το θρόνο του βασιλιά Αρθούρου. Οι φωτογραφίες της Cameron είναι τόσο ζωτικής σημασίας για την έκδοση όσο και τα ποιήματα που τις ενέπνευσαν.

Έκτοτε όλοι μας έχουμε ξεφυλλίσει τρισάθλιες φωτογραφικές εκδόσεις, όπου το έργο ενός βαρυσήμαντου, κατά προτίμηση θανάτου, ποιητή επιστρατεύεται ως δεκανίκι για να περισώσει αναμικτές φωτογραφικές εργασίες, που διεκδικούν λίγες από τις δάφνες των ποιημάτων της απέναντι σελίδας.

Η Shannon ισχυρίζεται επιπλέον ότι:

«πολλά πρώιμα φωτογραφικά βιβλία ορίζονται συχνά ως photobook, καθώς περιλαμβάνουν φωτογραφίες με αναγνωρισμένη υψηλή καλλιτεχνική αξία, οι οποίες ωστόσο αρχικά παρήχθησαν για την εικονογράφηση αδιάφορων πλέον επιστημονικών κειμένων, όπως είναι οι κυανοτυπίες της βοτανολόγου και μίας από τις πρώτες φωτογράφους Anna Atkins, που απεικονίζουν δείγματα φυκών των βρετανικών ακτογραμμών, ή οι φωτογραφίες των James Nasmyth και James Carpenter, που επιχειρούν να δώσουν την ανάπτυξη πτωσ απεικονίζουν τη σελήνη. Η ομορφιά των εικόνων που περιέχουν αυτά τα βιβλία προκαλεί το ενδιαφέρον και σήμερα, αλλά αν εφαρμόσουμε αυστηρά τον παραπάνω ορισμό του Ralph Prins, οι δύο εκδόσεις θα πρέπει να χαρακτηριστούν ως φωτογραφικά ή φωτογραφικά εικονογραφημένα βιβλία, καθώς ούτε τα βιβλία, ούτε οι εικόνες είχαν την πρόθεση να είναι τέχνη.»[7]

Ο όρος Photobookworks επινοήθηκε το 1987 από τον Alex Sweetman για τα βιβλία-έργα τέχνης, των οποίων το περιεχόμενο βασίζεται σε φωτογραφίες. Κατά τον Sweetman[8] τα Photobookworks λειτουργούν βάσει της αμοιβαίας σχέσης μεταξύ δύο παραμέτρων: της δύναμης που έχει από μόνη της μια φωτογραφία και της επίδρασης των σειριακών ρυθμίσεων των φωτογραφιών μέσα στο βιβλίο. Τα Photobookworks είναι μια σειρά επιμελημένων εικόνων οργανωμένων ως ομάδες σε γραμμική ακολουθία, οι οποίες παρουσιάζονται σε μορφή βιβλίου. Η γραμμικότητα είναι σημαντική γιατί δίνει στην εικονογραφία τη χρονική της ποιότητα.

Ο Philip Zimmermann καταλαβαίνει τον όρο photobookworks ως ένα βιβλίο που χρησιμοποιεί φωτογραφία, με ή χωρίς κείμενο, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε το βιβλίο να γίνεται το πρωταρχικό δημιουργικό μέσο που χρησιμοποιεί ο φωτογράφος.

Με άλλα λόγια, το photobook-work δεν χρησιμοποιείται απλώς ως portfolio ή μια συλλογή αριθμημένων φωτογραφιών. Δεν είναι μονογραφία. Δεν είναι απλώς ένας εναλλακτικός τρόπος παρουσίασης αντί για τον τοίχο μιας γκαλερί. Είναι ένα μέσο που βασίζεται στο χρόνο και στοχεύει στη δημιουργία ενός διαλόγου μεταξύ του φωτογράφου και του θεατή χρησιμοποιώντας ευφυώς τον κώδικα του βιβλίου.

Ο Zimmermann αποπειράται να δημιουργήσει μια τυπολογία των photobookworks. Παραθέτω ενδεικτικά παραδείγματα από την τυπολογία του[9].

- Συλλογή μονών εικόνων, το δεμένο portfolio. Παράδειγμα το βιβλίο *The pencil of nature* του William Henry Fox Talbot.
- Φωτογραφίες, των οποίων την ανάπτυξη αναλαμβάνει ο φωτογράφος. Εδώ ο εκδότης έχει καθοριστικό ρόλο στην επιλογή και τη σχεδίαση του βιβλίου. Το *American photographs* του Walker Evans ακολουθεί το πρότυπο πολλών φωτογραφικών βιβλίων χρησιμοποιώντας κείμενο και εικόνα, περιγραφή και φωτογραφία σε κάθε διασέλιδο. Αυτό το πρότυπο αναδεικνύει μεν τη μοναδική φωτογραφία αλλά δεν εκμεταλλεύεται πραγματικά τις δυνατότητες της φόρμας του βιβλίου.
- Ανάπτυξη φωτογραφιών από το φωτογράφο, ο οποίος έχει το αρχικό πρόσταγμα, αλλά οι φωτογραφίες μπορούν επίσης να τοποθετηθούν (και συχνά έχουν τοποθετηθεί) ως εικόνες στον τοίχο της γκαλερί. Η σειρά των φωτογραφιών ήταν πολύ σημαντική για τον Robert Frank και ξόδεψε πολύ χρόνο στην επιμέλειά τους στο *The Americans*.

Δημιουργία photobookwork από τον ίδιο τον φωτογράφο: σε αυτή την περίπτωση δεν έχουμε απλώς μια συλλογή εικόνων, το έργο μπορεί να υπάρξει μόνο ως bookwork. Μέχρι να εκδώσει το *The Lines of my Hand* ο Robert Frank είχε μια πιο χαλαρή σχέση με την φόρμα του βιβλίου. Αναγνώρισε το βιβλίο ως έναν εναλλακτικό χώρο: αρκετές σελίδες μοιάζουν με φωτογραφικά κοντάκι πλαισιωμένα από αυτοβιογραφικά κείμενα. Σε άλλα διασέλιδα υπάρχουν κολάζ και δημιουργικές χρήσεις της τυπογραφίας. Ανάλογες χρήσεις παρατηρούμε και στο *New York* του William Klein.

- Βιβλία όπου κείμενο και εικόνα είναι εξίσου σημαντικά. Τα *PhotoBookWorks* μπορεί να είναι και συμμετοχικά π.χ. *The Medium is the Massage: An Inventory of Effects*, των Marshall McLuhan και Quentin Fiore.
- Βιβλία μυθοπλασίας με ενσωματωμένες φωτογραφίες ή μήπως Photobookworks με ενσωματωμένη λογοτεχνία; Το *Nadja* του André Breton και το *The emigrants* του W.G. Sebald
- Ιδιοποιημένες φωτογραφίες που διαμορφώνουν μια αφήγηση. π.χ. το *EVIDENCE* των Larry Sultan και Mike Mandel.
- Φωτο-ανθρωπολογικό photobookwork: βασίζεται συνήθως στην ερμηνεία ιστορικών εικόνων, αλλά μπορεί να είναι επίσης αρχειακό φωτογραφικό υλικό ή φωτογραφική εργασία από μια σημαντική τοποθεσία. π.χ. το *Violent Legacies (Three Cantos)* του Richard Misrach.
- Αυτοβιογραφικό, εν μέρει δημοσιογραφικό bookwork: κάποια βιβλία από αυτή την κατηγορία μπορεί να ανήκουν επίσης σε κατηγορίες όπως η φωτο-ανθρωπολογία, αλλά συχνά είναι και ημερολογιακής φύσης π.χ. το *The End of the Game* του Peter Beard.
- Photobookworks ως αποδεικτικό στοιχείο μιας εμπειρίας. Συνήθως από καλλιτέχνες που δεν είναι πρώτιστα φωτογράφοι. Π.χ. ο Hamish Fulton
- Εννοιολογικά photobookworks: είδος που γεφυρώνει το κενό μεταξύ φωτογραφίας και τέχνης υψηλής κεφαλαιοποίησης. Το βιβλίο *Twentysix gasoline stations* του Ed Ruscha
- Ιστορίες εικονογραφημένες με φωτογραφίες, φανταστικές και μη. Ο Duane Michals στο βιβλίο *Real Dreams photo stories*
- Πειραματικά photo bookworks που διευρευνούν τα όρια του βιβλίου-έργου τέχνης. Το βιβλίο *Drone/1,2,3* του Francois Deschamps

Η ανοδική τάση της φωτογραφίας στο χρηματιστήριο της τέχνης συμπαρασύρει όχι μόνο τα ιδιοχώρα τυπώματα κλασικών πλέον φωτογράφων, αλλά και τα φωτογραφικά βιβλία αυτών. Το *Un paese* του Paul Strand στην πρώτη έκδοσή του το 1955 κόστιζε 7,50 δολάρια ενώ σήμερα οι τιμές των πρώτων εκδόσεων κυμαίνονται από 600 μέχρι 3.500 δολάρια.[10]

Το άνοιγμα των μέχρι πρότινος δυσπρόσιτων αγορών του βιβλίου, όπως της Κίνας, καθιστά αναγκαία τη χαρτογράφηση του διογκούμενου εκδοτικού τοπίου. Η έρευνα διαφορετικών ιδιωμάτων θα εξελίξει το φωτογραφικό βιβλίο, καθώς σκοπός των ευρημάτων είναι ο εμπλουτισμός της γνώσης και ο επανακαθορισμός των κανόνων. Ας μην ξεχνάμε ότι κάθε βιβλίο φέρει αναπόδραστα ένα ιστορικό, πολιτιστικό και ιδεολογικό στίγμα.

Το φωτογραφικό βιβλίο είναι στη χειρότερη των περιπτώσεων μια φορητή αποθήκη και στην καλύτερη μια απτή, συντεταγμένη αντανάκλαση του φωτογράφου. Παρουσιάζει και διαδίδει τη φωτογραφική δουλειά, της οποίας η ζωή συνεχίζεται πολύ πέραν της μίας έκθεσης ή και πέραν της ζωής του φωτογράφου. Το περιεχόμενο του φωτογραφικού βιβλίου παρέχει τη δυνατότητα μιας εκ νέου ανακάλυψης, απαλλαγμένο από την «θουρβώδη επίδειξη της έκθεσης», για να θυμηθώ μια έκφραση του Νίκου Παναγιωτόπουλου.

Η θεμελίωση, ανάπτυξη και καλλιέργεια της φωτογραφικής παιδείας βασίζεται κυρίως στην ανάγνωση θεωρητικών, ιστορικών και φωτογραφικών βιβλίων και δευτερευόντως στις εκθέσεις φωτογραφίας που μπορεί να γίνουν σπινθήρας για περαιτέρω μελέτη.

Ενώ συχνά ακούμε αρκετούς να εκφράζουν την ανάγκη να στεγάσουν τις εικόνες τους σε ένα τυπωμένο βιβλίο, παράλληλα διαπιστώνουμε εκ του αποτελέσματος την αδυναμία τους να αντιληφθούν πόσο διαφορετικά λειτουργούν οι φωτογραφίες στη φόρμα του βιβλίου. Δεν κατανοούν ότι οι φωτογραφίες στο πλαίσιο ενός βιβλίου μπορεί, λόγω των εγγενών ιδιοτήτων του μέσου, να ασκούν μια πολύ διαφορετική έλξη και να έχουν άλλη δύναμη. Έτσι κάποια αποτελέσματα καταλήγουν αναπόφευκτα σε συμβατικές μονογραφίες, βιβλία-καθρέφτες της άκορεστης φιλοδοξίας υπετροφικών εγώ, που τελικά μας απασχολούν περισσότερο οικολογικά, λόγω της κατασπατάλησης του χαρτιού, παρά φωτογραφικά.

Γιατί σώνει και καλά μια συγκεκριμένη εργασία να ιδωθεί σε μορφή βιβλίου; Γιατί όχι σε ένα περιοδικό ή μια γκαλερί, αφού αυτά θα έκρυσαν τις αδυναμίες των φωτογραφικών εργασιών στο πλαίσιο μιας λογικής τύπου «greatest hits»;

Μέχρι πρότινος στο παραπάνω ερώτημα, μόνο η εμπειρία παρείχε απαντήσεις. Σήμερα, απαντήσεις δίνει και η τεχνολογία των αυτοεκδόσεων, που επιτρέπει την εννοιολογική διαφοροποίηση μεταξύ portfolio και φωτογραφικού βιβλίου.

Κλείνοντας επιτρέψτε μου το ενοχλητικό πρώτο πρόσωπο. Μεταξύ των απαντήσεων στο ερώτημα «Γιατί μια εργασία να γίνει βιβλίο;», μία που κερδίζει τη συμπάθειά μου είναι ο εθισμός στη μυρωδιά του τυπωμένου βιβλίου, τον οποίο απέκτησα στο πατάρι του Kauffmann στα τέλη της δεκαετίας του '80. Η γενναϊόδωρη φιλοξενία που μου πρόσφερε ο Kauffmann ως συστηματικό λαθραναγνώστη ευθύνεται εν μέρει για το κείμενο αυτό και με αυτή την ευκαιρία θα ήθελα να εκφράσω καθυστερημένα ένα δημόσιο ευχαριστώ.

Μανώλης Σκούφιας 2016

Βιβλιογραφικές παραπομπές

- [1] Sweetman, A, *Photobookworks: the Critical Realist Tradition, Artists' Books*, σελ. 187.
- [2] McCauland, E, "Photographic Books." *The Complete Photographer*, Τεύχος 43, Τόμος 8 (20 Νοεμβρίου 1942), σελ. 2783.
- [3] Parr, M & Badger, G. *The Photobook: A History*, Phaidon, Λονδίνο 2004, Τόμος Ι, σελ.6.
- [4] Jobey, L., *Why photobooks are booming in a digital age*, *Financial Times*, 27 Φεβρουαρίου 2015.
- [5] Boom, M, & R. Prins, R., *Photography between covers: the Dutch documentary photobook after 1945*, Amsterdam: Fragment Uitgeverij, 1989, σελ. 12.
- [6] Shannon, E., *The Rise of the Photobook in the Twenty-First Century*, *St. Andrews Journal of Art History and Museum Studies*, Τόμος 14, 2010, σελ. 57
- [7] Ό.π., σελ. 57
- [8] Sweetman, A., *Photobookworks: the Critical Realist Tradition, Artists' Books*, σελ. 187.
- [9] Παρουσίαση σε συμπόσιο, *Photo-Bookwork Biennale*, Ρότσεστερ, Νέα Υόρκη, 23-25 Ιουνίου 2016.
- [10] <http://www.abebooks.com/servlet/SearchResults?an=Strand%2C+Paul&bi=0&bx=off&ds=30&recentlyadded=all&sort-by=17&sts=t&tn=%22Un+paese%22&x=67&y=13>

Documentary Screenings at esp+ gallery

Η Φωνή του Αντώνη//Antonis' Voice

Χρήστος Καπάτος//Christos Kapatos [GR]

Μετά από ένα ατύχημα που σχεδόν του κόστισε τη ζωή, ο Χρήστος Καπάτος αποφασίζει να αφήσει πίσω του μια επιτυχημένη καριέρα στη ναυτιλία και να επιστρέψει στο σπίτι των γονιών του το 2011. Την ίδια περίοδο, ο πατέρας του, Αντώνης, παθαίνει μια σειρά από εγκεφαλικά επεισόδια που του αφήνουν ελαφριά κινητικά αλλά σοβαρά προβλήματα στην ομιλία. Οι μόνοι που μπορούν να τον καταλάβουν είναι ο γιος και η σύζυγός του. Το 2012, ο Χρήστος αρχίζει να καταγράφει τη ζωή του στο σπίτι, προσπαθώντας να συμφιλιωθεί με αυτό το νέο μοντέλο συγκοίτησης. Στην προσπάθειά του να αποτυπώσει το άγχος, τις ανησυχίες, τη ματαιώση και την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον, ανακαλύπτει εκ νέου την ίδια του την οικογένεια και, μαζί με αυτό, τη φωνή του Αντώνη.

After an accident that almost cost him his life, Christos Kapatos decides to leave a successful career in shipping and moves back to his parents' house in 2011. At the same time, his father, Antonis, suffers a series of strokes that leave him with some minor kinetic but major speech disabilities. The only people who can understand him are his son and wife. In 2012, Christos starts recording his life in the house, trying to come to terms with this new model for cohabitation. While setting out to depict the anxiety, worries, frustration and hope for a better future, he rediscovers his own family and, along with that, Antonis' voice.

Directed by//Screenplay//Director of Photography: Christos Kapatos

Editing: Stamos Dimitropoulos

Sound: Nikos Palamares

Music: Yorgos Malefakis, Alexandros Dimitropoulos

Production: Marni Films

Producers: Phaedra Vokali

Format: DCP

Color: Color

Country of Production: Greece

Year of Production: 2018

Duration: 75'

Contact: Marni Films, info@marnifilms.gr

Τετ//Wed **13.11.2024 20:00**

esp+ gallery

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

Σκηνοθεσία//Σενάριο//Διεύθυνση

φωτογραφίας: Χρήστος Καπάτος

Μοντάζ: Στάμος Δημητρόπουλος

Ήχος: Νίκος Παλαμαρής

Μουσική: Πύργος Μαλεφάκης, Αλέξανδρος

Δημητρόπουλος

Παραγωγή: Marni Films

Παραγωγοί: Φαίδρα Βόκαλη

Φορμάτ: DCP

Χρώμα: Έγχρωμο

Χώρα Παραγωγής: Ελλάδα

Έτος Παραγωγής: 2018

Διάρκεια: 75'

Επικοινωνία: Marni Films, info@marnifilms.gr

Ο Αυτιστικός Χαρακτήρας στον Κινηματογράφο//The Autistic Character in Cinema

Μαρία Παπαδοπούλου//Maria Papadopoulou [GR]

Το ντοκιμαντέρ *Ο Χαρακτήρας του Αυτιστικού Ατόμου στον Κινηματογράφο* διερευνά, από την πλευρά των σκηνοθετών και των ηθοποιών, τον αυτιστικό χαρακτήρα στον κινηματογράφο. Με μια ολιστική προσέγγιση του αυτισμού ξεδιπλώνονται κινηματογραφικές πτυχές των Ελλήνων δημιουργών, ο τρόπος που προσέγγισαν το χαρακτήρα αυτό αλλά και η ανάγκη της κινηματογραφικής έκφρασης και αναζήτησης μέσα από τον αυτιστικό χαρακτήρα.

Σκηνοθεσία//Σενάριο: Μαρία Παπαδοπούλου
Διεύθυνση φωτογραφίας: Παναγιώτης Σαλαπάτας
Μοντάζ: Γιάννης Κολαξίζης
Ήχος: Στέλιος Ντάρας, Δημήτρης Κοκκινίδης
Μουσική: Low Texture, Six Steps Above The Earth
Παραγωγή: Μαρία Παπαδοπούλου
Φορμάτ: ProRes
Χρώμα: Έγχρωμο
Χώρα Παραγωγής: Ελλάδα
Έτος Παραγωγής: 2022
Διάρκεια: 74'
Επικοινωνία: Μαρία Παπαδοπούλου, maria_artist@yahoo.gr

The documentary *The Autistic Character in Cinema* explores the portrayal of autistic characters in cinema from the perspectives of directors and actors. With a holistic approach to autism, the film reveals the cinematic aspects developed by Greek creators, examining how they approached this character type and the need for cinematic expression and exploration through the autistic character.

Directed by//Screenplay: Maria Papadopoulou
Director of Photography: Panagiotis Salapatas
Editing: Yiannis Kolaxizis
Sound: Stelios Daras, Dimitris Kokkinidis
Music: Low Texture, Six Steps Above The Earth
Producer: Maria Papadopoulou
Format: ProRes
Color: Color
Country of Production: Greece
Year of Production: 2022
Duration: 74'
Contact: Maria Papadopoulou, maria_artist@yahoo.gr

Τετ//Wed **20.11.2024 20:00**

esp+ gallery

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

Ο ήχος των χρωμάτων//The Sound of Colours

Παναγιώτης Παπουτσής//Panagiotis Papoutsis [GR]

Ο Γιάννης Συγλέτος συνεργάστηκε με τις μεγαλύτερες ορχήστρες του πλανήτη, καθώς και με τους σημαντικότερους Έλληνες δημιουργούς και όλα αυτά χάρη στον μεγάλο του δάσκαλο, το Μάνο Χατζηδάκι. Έχοντας εργαστεί για πολλά χρόνια ηχολήπτης στην ERA και στην «Ορχήστρα των Χρωμάτων», μας βάζει στον μαγικό κόσμο της ηχοληψίας και της μουσικής.

Σκηνοθεσία: Παναγιώτης Παπουτσής
Σενάριο: Παναγιώτης Παπουτσής
Διεύθυνση φωτογραφίας: Παναγιώτης Παπουτσής
Μοντάζ: Παναγιώτης Παπουτσής
Ήχος: Γιώργος Τσιτσιάς
Μουσική: Luis Peixoto
Παραγωγή: Παναγιώτης Παπουτσής
Φορμάτ: ProRes
Χρώμα: Έγχρωμο
Χώρα Παραγωγής: Ελλάδα
Έτος Παραγωγής: 2022
Διάρκεια: 65'
Επικοινωνία: Παναγιώτης Παπουτσής, info@panagiotispapoutsis.gr

Giannis Sigletos collaborated with the world's leading orchestras as well as with some of Greece's most important creators, all thanks to his great mentor, Manos Hadjidakis. Having worked for many years as a sound engineer at ERA and with the "Orchestra of Colors," he invites us into the magical world of sound engineering and music.

Directed by: Panagiotis Papoutsis
Screenplay by: Panagiotis Papoutsis
Director of Photography: Panagiotis Papoutsis
Editing: Panagiotis Papoutsis
Sound: Giorgos Tsitsias
Music: Luis Peixoto
Producer: Panagiotis Papoutsis
Format: ProRes
Color: Color
Country of Production: Greece
Year of Production: 2022
Duration: 65'
Contact: Panagiotis Papoutsis, info@panagiotispapoutsis.gr

Τετ//Wed **27.11.2024 20:00**

esp+ gallery

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

Με την Οικονομική Υποστήριξη και την Αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού
With the financial support & under the auspices of the Ministry of Culture

Υπό την Αιγίδα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας
Under the auspices of the Region of Central Macedonia

Χορηγοί Επικοινωνίας//Media Sponsors

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Χρυσός Χορηγός//Gold Sponsor

Εκπαιδευτικός Συνεργάτης//
Educational Partner

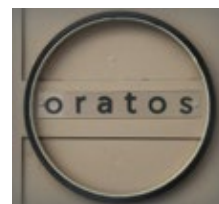

Υποστηρικτές//Supporters

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ
Ι Δ Ρ Υ Μ Α
Ε Θ Ν Ι Κ Η Σ
Τ Ρ Α Π Ε Ζ Η Σ

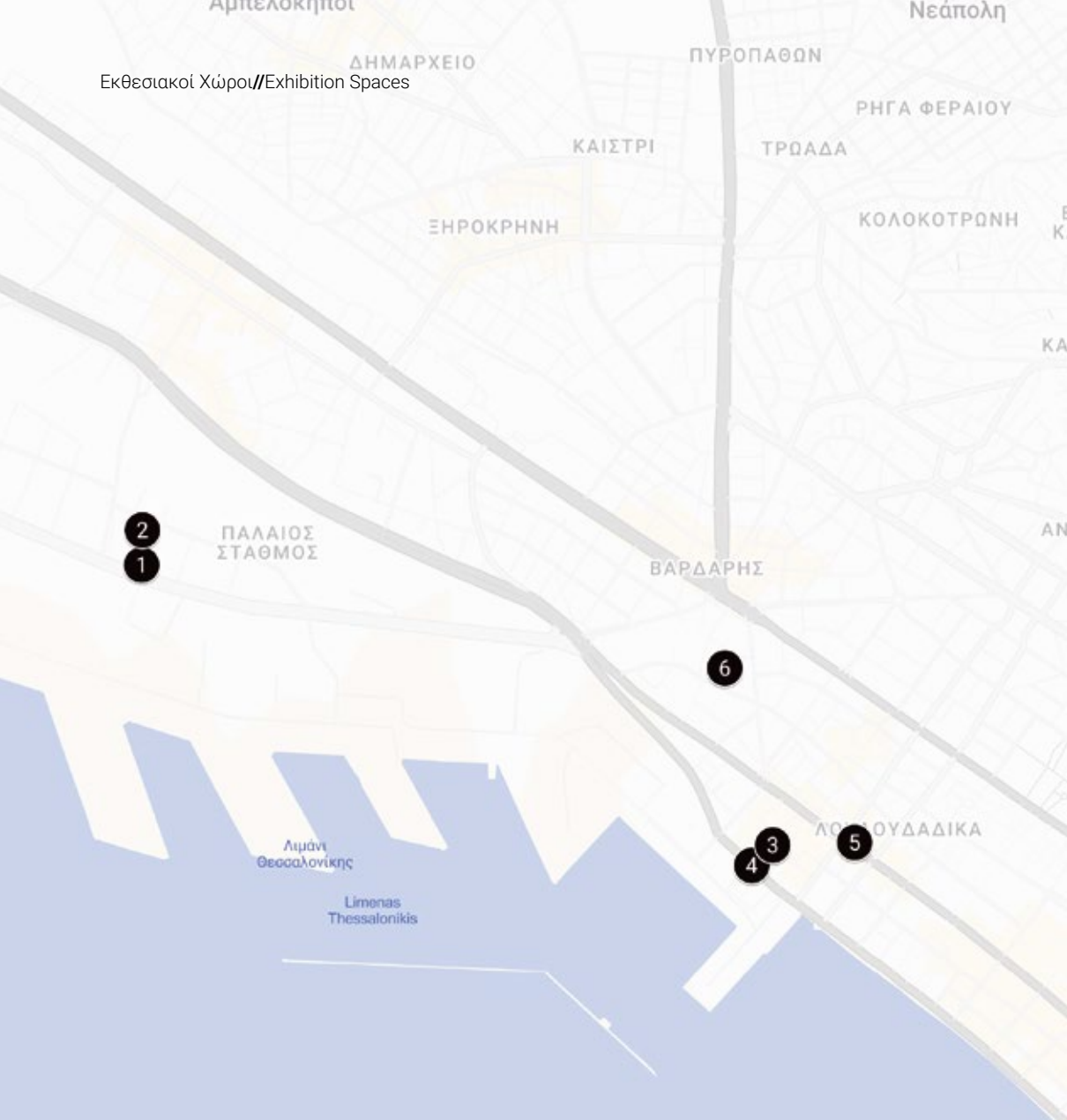

Χορηγοί Προϊόντων//Product Sponsors

Εκτυπώσεις//Prints

Σκάναρε το Qr code για να
δεις το χάρτη στο κινητό σου /
Scan the Qr code to see
the map on your mobile

1

Κτήριο K3//Building K3
Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας//
Region of Central Macedonia

26ης Οκτωβρίου 62, 54627, Θεσσαλονίκη
(απέναντι από Jumbo Limani)//26th October
Street 62, 54627, Thessaloniki (across
from Jumbo Limani)

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon **10:00-13:00 & 17:00-21:00**,
Τρ//Tue - Παρ//Fri **10:00-13:00**,
Σαβ//Sat **10:00-15:00**

Διάρκεια//Duration:
9-29 Νοεμβρίου 2024//November 9-29
2024

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

2

Φουαγιέ//Foyer
Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας//
Region of Central Macedonia

26ης Οκτωβρίου 62, 54627, Θεσσαλονίκη
(απέναντι από Jumbo Limani)//26th October
Street 62, 54627, Thessaloniki (across
from Jumbo Limani)

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon - Παρ//Fri **10:00-13:00**

Διάρκεια//Duration:
9-29 Νοεμβρίου 2024//November 9-29
2024

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

3

es+ gallery

Ναυμαχίας Έλλης 5, 54625 Λαδάδικα,
Θεσσαλονίκη//5 Navmachias Ellis Street,
54625 Ladadika, Thessaloniki

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon - Παρ//Fri **10:00-18:00**

Διάρκεια//Duration:
9-29 Νοεμβρίου 2024//November 9-29
2024

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

4

ΥΔΡΟ//YDRO

Ναυάρχου Κουντουριώτου 11, 54625,
Θεσσαλονίκη//11 Navarchou Kountouri-
otou Street, 54625, Thessaloniki

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon - Κυρ//Sun **10:00-24:00**

Διάρκεια//Duration:
9-29 Νοεμβρίου 2024//November 9-29
2024

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

5

Βιβλιοπωλείο ΜΙΕΤ//MIET Bookstore

Τσιμισκή 11, 54624 Θεσσαλονίκη //
11 Tsimiski Street, 54624 Thessaloniki

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon, Τετ//Wed **10:00-15:00**,
Τρ//Tue, Περμ//Th, Παρ//Fr **10:00-19:30**
Σαβ//Sat **10:00-15:30**

Διάρκεια//Duration:
9-29 Νοεμβρίου 2024//November 9-29
2024

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

6

Ορατός//Oratos

Στρ. Σφέτσου 2, 54626 Θεσσαλονίκη//
2 Str. Sfetsou Street, 54626
Thessaloniki

Ώρες Επίσκεψης//Visiting Hours:
Δευ//Mon, Περμ//Th - Κυρ//Sun
20:30-01:30

Διάρκεια//Duration:
9-15 Νοεμβρίου 2024//November 9-29
2024

Είσοδος Ελεύθερη//Free Admission

V Ai F₂₄

#JOINUSINT
HESSALONIKI
ONOVEMBER